

خطی
کتابخانهٔ
مجلس شورای
اسلامی
۱۷۴۴۴

کتابخانهٔ مجلس شورای اسلامی
جمهوری اسلامی ایران
شماره ثبت کتاب
۲۰۸۶۹
کتاب صورت منشآت
مؤلف
مترجم
شمارهٔ قفسه ۱۷۴۴۴

17444
208609

محرم این راز که نبود هر دل
آن دلی کان نیست جنس آب و گل

محرم این هوش جز بیهوش نیست

حقیقت در حقیقت گو نگنجد

دل به تنگ آمد از این سودا

چون تو در دریای ... غرق

وبحوادث میل و شهوت و رغبت و وسائط خوبی و زیبائی و دل آرائی امر اهم

نموده هو الذی خلقکم من نفس واحده وجعل منها زوجها لیسکن الیها وبث منهما

رجالا کثیرا پس انوار مزین حسن و جمال را از بروج عارض و رو و چشم

و ابرو و لب و خال برافروخت که از حرارت نیر اکبرش کالدر جسم و جان را

سوخت و کار تعلق بمرحله تعشق و تعلق بمقام فنا و نیستی کشید فرد ان

عشق در نهایت زیاد رشد فله الحمد علی نعمائه والشکر علی آلائه وله الخلق والامر

والحکم والشأن فی سلطنته وکبریائه وتبارک الله رب العالمین

پس بجهت رفع اختلال نظام و تخلل زمام این امر خیر انجام را بحدود و رسوم

بحدود و رسوم و شروط و آداب و احکام فرمود و جمله آنها موسوم بنکاح و محکم

بندب و استحباب و مجزی باجر و ثواب ساخت فقال عز ذکره فی محکم

کتابه و مبرم خطابه وانکحوا الایامی منکم الخ فقال النبی صلی الله علیه وآله النکاح

سنتی فمن رغب عن سنتی فلیس منی وقوله صلی الله علیه وآله تناکحوا و تناسلوا

تکثروا فانی اباهی بکم الامم یوم القیامة ولو بالسقط بلکه تارک از ایشان

ونحوهم

[illegible] ... ازنه ... که [illegible] ... و در [illegible] ... [illegible]

... یا ثمرة الفؤاد و فلذة الأکباد
و شفاء الصدور المصدورة
و دواء الظهور المکسورة و ضیاء
القلوب المجروحة و جلاء العیون المقروحة
و قرة الأبصار الرمیة و قوة الأبدان [illegible]
و الأرواح المجیدة ثم حفظه الله [illegible]
و رزقک الله لقائک و لقائه

چون روزگاری مدید و دوری بعید که از لمعات انوار قدسیه آنحضرت انقطاع
و انصداع حاصل است باذان که مقوله ربنا غلبت علینا شقوتنا صادق
و تقبیل عتبه عرش رتبه بصوارف مصروف و بموانع مخوف بود از پروردگار
قریب مجیب آمال و سائلم که تا یاد کردم لله و بحمد [illegible] دانستم که بذریعه عریضه
وجود نابود خود را مخطور خاطر مبارک گرداند ....

افضل سلام الله و اجمل التحیات یهدی الی حضرة مولانا الاکرم و شقیقنا الشفیق المحترم ...
لا زلت محروسا بعنایة الملک العلی و عین الله الناظرة التی لا تنام فالمقصد الاصلح
هو السؤال عن حالکم الشریف و خاطرکم اللطیف ثم ان تطمئن بالسؤال
عن حال مخلصکم بنوع من السؤال فاحمد الله علی ما انعمنا من الصحة و التوفیق [illegible]
لعبودیة الاحباب الذین هم اولو الالباب [illegible] حسبی الله [illegible]
بالصدق انه کریم رزاق بالنبی و آله الامجاد [illegible] .... و کافة الاحباب
لدینا ... مخصوصکم بحضرتکم [illegible] و دمتم سالمین و السلام علیکم و رحمة الله

قربانت شوم الهی بحق الله سبحانه ان یحول حالکم و حالنا الی احسن الحال و یدیم عزکم
و اقبالکم و یزید کم سعادة آمال و امانی رقیمه محرریه که از روی رأفت آن [illegible] بلند
و محظوظ اهتمام [illegible] و صدق داده و اطلاع بر سلامت مزاج مسعود و [illegible]
سعادت شمات موجب خورسندی و فرح بی اندازه گردید [illegible] عید سال جدید
فرخنده بعید اگرچه وضع روزگار [illegible] لنا عیدا لکن لا تقنطوا از رحمت خود
مستحکم و مستدعی است از درگاه کبریائی جلت آلائه و عظمت نعمائه مسئلت دارم
که این سال جدید را بر کافه [illegible] عام [illegible]
و العز و التوفیق قرینه انه قریب مجیب
عرض میرساند
در این روز شریف که خداوند جل و عز عید اعظم مسلمین قرار داده است [illegible]
بوسیله عالی ادعیه خالصه و تبریکات صمیمانه حضور انور اقدس [illegible]
[illegible]
و [illegible] از درگاه کبریائی جلت آلائه مسئلت می نماید ذات [illegible]
و [illegible] و عظمت [illegible] در سریر سلطنت [illegible]

با ادرار و بر قرار فرموده و در تشیید مبانی استقلال مملکت و اعلای کلمه اسلام مؤید و منصور
دارند و کافه اهالی ایران را مخصوص روحانیت اسلام را در ظل ظلیل شاهنشاهی اعلیحضرت
ارتقاء بمدارج عالیه عزت و سعادت آراسته فرمایند (در عید صفحه ۱۳۵۱ ...)
شرف عرض اقدس اعلی میرساند در این روز فیروز مبارک که مطابق میلاد مسعود شاهنشاهی و طلوع کوکب نیر
سعادت و عظمت ایرانیت برای اهالی ایران عید بس شریف و مبارک ملیت و حقیقت
بایه آثار ابد الدهر محترم و معزز بدارند ادعیه صمیمانه و تبریکات مخلصانه خود را
به پیشگاه اقدس اعلیحضرت همایون شاهنشاه ظل الله پناه خلد الله ملکه و سلطانه
تقدیم نموده و از درگاه کبریائی حضرت احدیه حمد لله نعمت ظل ظلیل شاهنشاهی را بر مفارق
قاطبه اهالی ایران خاصه مسلمانان مستدام فرمایند انه قریب مجیب تأیید الله المظفر بکم
در ایمنت قلیله عزم قوی و همت اعلیحضرت همایون مملکت ایران بسرعت
و عجله عجیب بطرف ترقی و تعالی نموده و بحمد الله به نیرو له الحمد امروز
با ممالک منظم دنیا در مقام همدوشی و همسری بر آمده الی مسیر و حرکت در پایه ..
همایونی خرام و استقرار یافته بمدارج عالیه عظمت و اوج سعادت نائل آید بقیت لقاء الله
بالکهف الملم
الاحقر عبد الله ...

هو المؤلف بین القلوب و موصل الطالب الی المطلوب و الحبیب الی المحبوب بسم الله الرحمن الرحیم
الحمد لله الذی جعل الشریعة منهاجا تهدی الی منازل الیقین و مسلکا توصل الی مدارج المتقین
و صیّرها سبیلا الی قربه و جواره و دلیلا علی نعیمه و داره فیها احکام المعاش و المعاد
و مصالح الانام و العباد و الصلوة و السلام علی اشرف بریته و خیر خلیقته منبع
الجود و الکمالات و مصدر المعجزات و الدلالات الذی فخر به الآباء و الامهات
و اکتسب من سماحة ذاته صنوف المخلوقات صادع الشریعة المطهرة
الغراء و محقق الحقائق و الطریقة البیضاء غرض ازدواج الآدم بالحواء
و مقصد امتزاج الطین مع الماء اشرف الانبیاء سید الاصفیاء محمد المصطفی
و علی آله و ذریته آل الکساء ائمة الهدی و مصابیح التقی الذین اذهب
عنهم الرجس و ازهق بهم غیاهب الغی و الظلماء سیما علی صهره و ابن
عمه سید الاوصیاء الذی لولاه لما کان کفو للبتول العذراء و ابنتهما
المعنی مادامت الارض و السماء فازدوجهما مرج البحرین یلتقیان

یخرج منهما اللؤلؤ و المرجان و انوار المشکوة فی بحار المعارف و الانوار
علیهم صنوف الصلوات و ضروب التحیات من الرحمن فالمقصود من نثر
درر الکلام و جمع الکلمات فی سمط الانتظام و توشیح صدر الصحیفة بنوع
الالفاظ اللطیفة انه قد ظهر القدر عن محیاه و ابرز القضاء ما اخفاه
و بدا جمال الآمال من حجب الغیب و استنار بدر الامانی عاریا
من کل نقص و عیب و آن وقت بدر سانح الاکدار و
قرب ان یقبل العیش من کل الجوانب و الاقطار من روی عشق
مقرون بدلائل سعادت و اقبال و مبرا از امارات نواقص و وبال
که کواکب درجات اشرف بود و نجوم سعد بمبارکی متصف بدعوت
خاطب اله احدی و مقتضای مشیت سرمدی تأسیا للسنة
السنیة النبویة و اتباعا للملة الحنفیة المصطفویة و بنصوص
آیات

آیات صریحه و صریح روایات صحیحه عقد مناکحه دائمه و صیغه
مزاوجه لازمه جاری و واقع گردید فیما بین یگانه گوهر صدف
طهارت و فریده اختر برج جلالت زهره زهرای سمای عصمت
و غره غرای دریای عفت فرع نهال روضه سلطنت و غصن
رطیب دوحه میمنت ستیره با جمال جلال محذره حجاب اقبال
العاقلة الرشیدة و البکر العفیفة البالغة السعیدة ....
و سرکار مجدت نصاب مکارم مناقب آداب محمود صفات و کمال
دارای مقامات عز و جلال حاوی مدارج عز و اعتبار حائز
مراتب جاه و افتخار ....

شرف عرض اقدس اعلی میرساند در این روز میمنت و سعود مبارک که حق تاج کیانی را بر سر بلند
اعلیحضرت اقدس شاهنشاهی زینت و افتخار یافته بلکه مملکت کهنسال ایران با سلطنت
و تاجداری ذات اقدس شاهانه تاج عظمت و مباهات و استقلال بر فرق تابناک
جوانی از سر گرفته و روزگار عظمت از دست رفته خود را اعاده و تجدید مینماید برکات
و ادعیه مستجابه از اعماق قلب مملو از خلوص را تقدیم پیشگاه اقدس شاهنشاهی نموده
و رجاء واثق دارم که ادعیه سحری و تضرع ساکنین شبانه روزی کوبان در درگاه کبریائی
بهدف اجابت رسیده و این نعمت عظمی و موهبت کبری را که حقتعالی
به ایرانیان مرحمت فرموده پایدار و برقرار فرموده و روز بروز بر عظمت
و ابهت و شوکت شاهنشاهی که در حقیقت شوکت دین مقدس اسلام و مملکت
اسلامی است بیفزاید تخت و تاج ایران بوجود اقدس مقدس مسعود شاهنشاهی
مزین و مفتخر خواهد بود اینست عرض دارد

از نجف اشرف حضرت آیت الله [illegible] محمد [illegible]

الحمد لله على نواله والصلوة على سيدنا محمد وآله وبعد فالباعث لتحرير هذه الورقة الشرعية
والنميقة الشريفة هو انه قد حضرت بمحضر الشرع الشريف الانور ومحفل الحكم
الحنيف الازهر المرأة المخدرة المحترمة العلية العالية العلوية [illegible] فاطمة [illegible]
صبية المرحوم المبرور السيد ابراهيم الاركاني فبعد الحضور والتعريف الشرعي اقرت اقرارا
حقا واعترفت اعترافا صدقا طوعها ورضاها من غير جبر ولا اكراه ولا توطية
ولا تورية ولا اضطرار بل في كمال الرغبة والاختيار بانها قد باعت بالبيع البات
القطعي الصحيح الصريح الشرعي النافذ اللازم الجامع للشرائط والاركان والخالي عن النواقص
والمبطلات ما هو لها وملكها وبيدها وتحت تصرفها ومختص بها الى حين صدور
هذا العقد الشرعي منها وذلك مجموع استحقاقها وهو الربع التام المشاع من تمام الدار
الواقعة في محلة باب النجف في كربلاء المشرفة قريبا من [illegible] صحن سيدنا ومولانا [illegible]
المحدودة اولا الى دار السيد محمد آل ضياء الدين وثانيا [illegible] الى دار الشيخ جواد [illegible]
وثالثا الى الدار الموقوفة ورابعا [illegible] دار [illegible] وراثيا غربا دار .... بكافة الحدود
وعامة الحقوق وجملة التوابع واللواحق والمضافات والمنسوبات

الداخلة والخارجة ارضا وعمارة وسقفا وجدرانا وجدارا وابوابا واخشابا
وما احاطت به الحدود قد استحقاقها المذكور لرافع الورقة جناب عمدة
الاعاظم وزبدة الافاخم سليل السادات الكرام السيد السند والكهف المعتمد
الحاج السيد محمد حسن [illegible] دام مجده نجل المرحوم المبرور .... [illegible]
وان جنابه اشترى ذلك وقبل المبايعة منها لنفسه من غيره بثمن معلوم
ونقد معين قدره اربعة الاف ومائتا [illegible] قران سكة الدولة
العلية الايرانية وجملة كلها نقدا من جناب المشتري المشار اليه الى يد
البائعة المرقومة تماما وكمالا بلا نقيصة في مجلس المبايعة فصار بيعا
وابتياعا صحيحا صريحا شرعيا مشتملا على الايجاب والقبول من الطرفين مع
[illegible] الشرعية بالشرائط المتصورة في البيعين من الجانبين [illegible]
خيار الغبن والمغابنة والغرر والتغرير والغبن الفاحش بل الافحش فحينئذ قد صار
[illegible] صار المبيع المذكور ملكا طلقا وحقا صدقا من املاك
المشتري المومى اليه وحقا من حقوقه يتصرف فيه كتصرف الملاك في املاكهم

وصار الحقوق في حقوقهم بحيث لم يبق لكل من الطرفين عند الآخر حق ولا شبهة
حق ولا بعض ولا دعوى ولا طلبة لا في المثمن ولا في الثمن نفيا بالمرة بل
ان المشتري الموصوف يتصرف فيه كيف يشاء ويريد ويختار من [illegible] مانع
ولا مزاحم ولا مخاصم ولا مدافع ولا معارض ولا منازع وجرت الصيغة
الشرعية [illegible] من الطرفين ووقع القبض والاقباض والتسليم والتسلم
من الجانبين ثم ان البائعة المرقومة قد التزمت التزاما صحيحا شرعيا
لجناب المشتري [illegible] الى مدة خمسين سنة بانه متى ظهر الفساد في
المبيع المذكور بمعنى انه خرج مستحقا للغير كلا او بعضا عينا او منفعة فالبائعة
ملزمة بدفع الضرر والخسارة عن المشتري المزبور من خاص مالها ولو بلغ الى الضعف
التزاما صحيحا شرعيا عالمة عارفة بمعنى الالتزام وكتبت هذه الورقة لدى
اللزوم والحاجة تحريرا في اليوم ثاني عشر من سنة تسع واربعين وثلثمائة والف
من الهجرة الشريفة على مشرفها آلاف الثناء والتحية

سجل باسم الله تعالی [illegible] الواقعة فی جنب کریمة [illegible] التحیة والثناء [illegible]

داریه الذی قال فی القصبة المکوکة بالکة الارضیة والاسقاط

حا الله اله حنبا باشبوع فی الصک الشرعی ما وقع لدی الله [illegible]

داعی [illegible] الحسینی

در تسلیت جناب نوشته شود

انی معترف لا الی الطمع من اللقاء ولکن سنة الدنیا فلا المنی بنا لجی لبید صاحبه.

اگرچه همه وارد این جمله و سافر این منزل گاه هستیم و در انتظار ساعت موعود روز میشماریم لکن قهرا و طبعا فقد حمیم و فوت صدیق آثار خاصه خود را ایجاد و الالام و اوجاع قلب را اثار خواهد نمود در حقیقت فوت مرحوم مغفور له روحه لله روحه حمیم در خاطر دوستان آنمرحوم اثر کرده که کمتر ساعتی فارغ از خیال و راحت از الم و تاثر و فرار قلب شده در اینجا باید درجه دعا به تاثر و تالم حضرت عالی را قیاس کرد و اندازه گرفت البته فوت برادر

[illegible]

مهر .... اثر قوی خود را خواهد کرد لکن چیزیکه باید موجب تسلی خاطر و تقوی عالی و سایر بازماندگان آنمرحوم بشود همان است که در مقابل تقدیر خداوندی غیر از صبر و شکیبائی چاره و علاجی نبوده و نخواهد بود و تحمل هم البته بر دردمندی هر یک در موقع خود .... مستقل و وسیله تسلی عیشه و جمله بشود خداوند آنمرحوم را در دار نعمت خود متنعم فرموده و حضرت عالی و سایر بازماندگان را در حفظ و حمایت خود محفوظ و صبر جمیل و اجر جزیل کرامت فرمایند اللهم ارحم السلف الماضی و سلم الخلف الباقی

تعقیب عرض میدارد در [illegible] مجلس ترحیم [illegible] گرفته آقای .... و افراد [illegible] هم محترمی آمده [illegible] جناب مجلس [illegible] در تبریز [illegible] مراسم اهتمام شده نتیجه زحمت [illegible]

بعرض میرساند در موقعیکه خاطر ارادت شعار شوق و شوق بیحد به اطلاع از مجاری حالات خیریت سمات داشت فیض وصول رقیمه محترمه را که نعمت غیر مترقبه بود شرف گشته از بشارت سلامت و استقامت مزاج شریف که [illegible] حاصل گردید از درگاه حضرت احدیت دوام سلامت و مزید عزت و موفقیت جنابعالی را مسئلت دارد از [illegible] از فیض صحبت [illegible] نعمت [illegible]

وارد [illegible]

عرض میشود رقیمه جنابعالی که حکایت از خبر اسف آور مرحومه .... طیب الله ثراها [illegible] التراب الم و اسف زیادی خاطر شده [illegible] تاثر و تالم در جنب [illegible] مخصوصا در موقع غربت و دوری از عشیره و اقرباء اطلاع از اینگونه از وقایع تاثیر خاصی از [illegible] دارد از درگاه کبریائی جلت آلائه و عظم [illegible] مسئلت [illegible] که آنمرحومه را در رحمت [illegible] از خیال ساکن و [illegible] را خاصه جنابعالی که [illegible] خود حفظ فرموده [illegible]

اللهم ارحم السلف الماضی و سلم الخلف الباقی در [illegible]

قربان حضور [illegible] بسم الرحمن الرحیم [illegible] العبد [illegible] تقبیل [illegible] از زمان [illegible] و مفارقت از عتبه عرش رتبه [illegible] از فیض محضر انور [illegible] اوقات [illegible] آن عتبه علیه و [illegible] فلذا [illegible] که از اعظم [illegible] بود قصور و تقصیر [illegible] اکنون عرض [illegible] را از [illegible] دانسته تا [illegible] مقدس [illegible] حضرت آیت الله ادام الله ظله العالی [illegible] که [illegible] معدن [illegible] و متشکر [illegible] حضرت [illegible] اعظم [illegible] که پس از انقضاء [illegible] تقبیل عتبه عرش رتبه [illegible] از قضاء ازلیه و تقدیرات الهیه [illegible] فلذا [illegible] از مخلصین و مدعیین

حضرت حجة الاسلامی ولی ربی پر آزرده منزه گردید وجود بعضی اسباب
این دو مقوله مزاد در عمر آخر ماه لیلی فرحی فانی را وداع کرد
وحید وجه را بسلیه جلیه بیتی و بیتی دارای مبانی کرد اینه فه استعلا
طلب طلیق ملک سیرانا با حضرت حجة الاسلام را امور عودین گردید رسیده
حقه و فرقه تا جهه سیدنا امام بلدی مسئول و مامول از پروردگار قریب
مجیب آنست که عنقریب بعضی تربیت مقدم نقیضه اسیر
و نصیب و لکن هطار فتار کوار عریضه بر مضمون تمیز و تشریف
و تبرک و تکریم دالم ای افاضات سیه ابد و الاهم خیر خاتم

ثم الی رحمة الله الملک القوی الضعیف النحیف الی کسیف
الی سیده و مولاه و حجته و قدوته و ملجاه الذی سوء ثناء العلم
والی رضی العلم و علم العلم و غوث الانام و مرجع الخواص والعوام دام
اللیالی والایام للاسلام آیات کماله و جماله و جلاله مرفوعه
ورایات افاداته و افاضاته مطبوعه و خادمات اعدائه و کفره

نعائه مقموعه ثم یا سیدی و سندی و ذخری ایها عبید و در عصر الله درگاه
اوقات و احوال لم ازل ولا ازال متذکر و متشکر نعم و همم و کرم و مراحم
و مکارم آن قطب دائره کمال بوده و میباشم و اشتغال و التزام
به [illegible] و [illegible] آن ذات مقدس حجت صفات
داشته و دارم و بسبب بعضی نواعی و عوائق مدتی است در عرض عریضه
که از اعظم فرائضه است تقصیر و قصور ورزیده ام اگرچه [illegible] درعین
ملاحظه حضور برای اخوی [illegible] و عرض عبودیت حضور احقر با مکنون
اقدس حضرت حجة الاسلامی عرض نموده ام در فقره طوف کعبه و جوه مقصدی
و درک فیوضات آن عتبه [illegible] را در نظر داشتم [illegible] ملاحظه عرض
عریضه نمود [illegible] احقر و فقط چون دست اقبال را کوتاه و گسسته
و [illegible] انتظار [illegible] را [illegible] از [illegible] داشته به عرض
عریضه در وجود حضور [illegible] مشمول [illegible] انور کردانند که از خاطر
مبارک بالمره در حیز محو و نسیان نباشیم و ختم [illegible] کلی [illegible] علی خیر

مبارک عید سعید [illegible] فرخ فال [illegible] حضرت [illegible] و فاطمه
سلسله جلیله [illegible] عریضه عرض می‌شود [illegible] و آمدم از درگاه
پروردگار [illegible] بحق [illegible] و آل علیهم صلوات الله الملک المتعال
که در [illegible] ظل ظلیل حضرت حجة الاسلامی عتبه [illegible] در آسایش
و راحت اعوام [illegible] تا [illegible] طاهر [illegible] حقه
و [illegible] نور روی حضرت وجه الله امام عصر ارواحنا له الفداء
و الف له الوقاء و عجل الله تعالی فرجه و صلوات الله علیه
ومع آبائه المعصومین [illegible] و استعداد [illegible] برای
درک فیض حضور آن [illegible] تحصیل نماید
[illegible] الا ایها الموت [illegible] فقد افنیت کل خلیل
در [illegible] حضرت علیین مرتبت [illegible] قدس الله روحه
[illegible] که حق [illegible] در [illegible] دارد و آورده [illegible]
حضرت تعالی [illegible] حقیقه [illegible]

[illegible]

[illegible] ازرق [illegible] بعض [illegible] ازعاج [illegible] تمام دقیقه [illegible]
از حزن و الم [illegible] القلب [illegible] و البال [illegible] در [illegible]
[illegible] آن [illegible] سیدهم [illegible] با [illegible] حم [illegible]
از [illegible] لاحق بهم رضوان الله علیهم [illegible] در مقام [illegible]
حضرت تعالی [illegible] آقایان عظام [illegible] عرض [illegible]
در قبال [illegible] صبر [illegible] و تحمل [illegible] فقد [illegible]
[illegible] را در [illegible] حضرت تعالی را صبر جمیل و اجر جزیل کرامت
فرمایند [illegible] این [illegible] فاجعه در [illegible] جمیع [illegible]
[illegible] در واقع [illegible] و [illegible] کمتر [illegible] در [illegible]
بزرگ [illegible] تجلیل [illegible] طبقات مردم [illegible]
[illegible] اللهم ارحم [illegible] الف [illegible] احاله [illegible]
بابه [illegible] اللهم [illegible] فی دینه [illegible] والله [illegible]

بسم اللّٰه تعالی

حضرت خواجه عبد اللّٰه انصاری قدّس اللّٰه تعالی

سرّه در نصیحت فخر الوزراء خواجه نظام الملک طوسی

در مشافهه فرموده اند که در رعایت دلها کوش

و عیب مردم بپوش و عذر بنیوش و دین بدنیا

مفروش با نظام هر که ده خصلت شعار خود سازد

در دنیا و آخرت کار خود سازد با حق بصدق با خلق

بانصاف با نفس بقهر با درویشان بلطف با بزرگان

بخدمت با خردان بشفقت با دوستان

بنصیحت با دشمنان بحلم با جاهلان بخاموشی با عالمان

بتواضع نرسید در حق دنیا چگویی گفت چگویم

[illegible] چیزی که [illegible]

و محنت نگاه دارند و بجز [illegible] بگذارند [illegible]

[illegible] حق [illegible] و آن سلاح علم [illegible]

[illegible] نفس عبادت جوی [illegible] را

[illegible] نفس [illegible] طلب [illegible]

هر که از [illegible] است [illegible]

[illegible] و کمین [illegible]

[illegible]

روا مداری بدیگری مپسند خود را اسیر شهوت مساز امانت نگاه دار

بیهوده گویی سرمایه استهادان غم بیهوده مخور نان بهیچکس

مخور نان از هیچکس دریغ مدار از داده خدای خور که هرگز کم نگردد

دهنده خدا را دان منت مدار منت منه سرمایه بسود بسپار

سودی که آخرت را زیان دارد گرد آن مگرد هر جا باشی

خدا را حاضر دان خفته غفلت مشو از نوکیسه وام مخواه

مگوی آنچه نتوانی شنید مردم را بجرب زبانی مفریب گذشتن

لذ خود رسیدن بحق دان والسلام علی من اتبع الهدی

کتب الفقیر احمد بن عماد الحسنی غفر له جهة فرزند اعز نادر العصر

فرید الدهر محمد تقی الجیلی طول عمره نوشته شد

کتبه و سوّده العبد الحقیر عباس ابن کعب ۲۳ شهر ذی الحجه عام عشناه

محفوف بخیر دل مهت است برای این بنده نیز بفضل اللّٰه و منّه بلادی چاهی

قرابت شم اینهمه قصور و نهایت الکاری را این بنده را در دریعه بکاری حیات

علم اللّٰه تعالی حیث بکر بدیعه فرط محبت عیب و گرفتاریها ایکه در مدت عمر مستلزم

ایام زندگانی بود و قسمت بتی هم در این لم امیابی است برای ره عمر را از

از آسایش و فراغ با خستگیهای دل و تنع در وادیهای سرگردانی و حیرت

و بیابانهای رنج و محنت بسر بردم علاوه بر همه ملالتهای کسالتهای جسمانی در چاهی

این مسافرت بسیار صعب و تلخ گذشته است زنهار از این بابها بن و بدرای بنهایت

تا امروز هم در این سفر پر رنج و خطر سرها های زمهریر را دیده و بر کام خیال رنگ

بردیم و چون باید بعقب ملال رتبه کمال باید بعد بهشت مسافرت آخر

لطیف الخاطر که تجرّد بمور گرفتار آیم و آنوقت بحال اهل زمهریر غبطه خوریم

مع هذا اگر حرور و کثرت تنهائی و غربت و حضرات اهل خانه و اطفال اثر شفقت

و غم واندوه آنها را بناله و شکوه بیاورد برای این بنده که شدائد و محن بود کار خود کرده

قربانت شوم   رقیمه کریمه در عنوان این ذره بیمقدار و این بنده ارادتمند شرف صدور و
عز وصول بخشید اما نظور که قند و شکر ذائقه جسم را شیرین میکند دستخط گرامی
هم صد چندان در مذاق روح مطبوع و دلنشین افتاد کلمات عالیاتش
نعمتی بود که زبان را از حب پاس و شکر بند و صهبای معانیش نشئه داشت
که جان را مایه مستی و شکر گشت   جمعی از حکماء بر آنند که در کلام عذب و بیانی
شیرین جذابیتی و اثری است که دل و جان را باهتزاز آرد و با وجد
حالت دمساز کند ولی چه ادراک و عقیده دیگر است و تاثیر کلام و قوه
نفوذ آنرا تابع قریحه متکلم دانند و گویند کلام فصیح و بلیغ اگر چه
جامع محسنات بدیعیه باشد وقتی در قلوب مستمع موثر افتد و در [illegible] از
که زبان قلب آنرا بیان کند چنانکه خواجه علیه الرحمه میفرماید [illegible]
آنکه دلش با زبان یکیست   در مصدوریت ظاهر و هویداست که [illegible]
حضرت عالی با آن معنویت چگونه دل را دالم و شیدا نموده است بارک
حالا که بر حسب مشیت خدا و بحکم تقدیر دقیقی از حضور عالی مهجور [illegible]
عنقریب بنعمت دیدار و فیض التماس کشا را آنوجود محمود متنعم و مستفیض گردد
ادام الله تعالی [illegible]
[illegible]

قربانت شوم   اگرچه بر حسب تفاوت مقوله خاطر محترم را بذکر این مطلب [illegible]
لایسمنه و لایغنیه مشغول ساخته [illegible] آن سابقه اطلاع در مراتب ارادت
مخلص نسبت بوجود دارد چگونه قلب خود را راضی میفرمایند که در باب بنده نسبت بیوفائی
و سستی عهدی دهید این بنده کجا [illegible] خدا گواه است در بنده را
نسبت بوجود گرامی درجه ارادت همان پایه و میزان بلکه هزار چندان است
که بود منتها آنکه صحت مزاج محترم را مطمئن بودم و از آنطرف هم [illegible]
خاطر عالی مصروف و معطوف باشتغال امور مهمه و خدمات ابناء نوع است روا
نداشته‌ام که در موقع [illegible] اوقات [illegible] را بمطالعه عرایض بی‌معنی خود مشغول
کرده باشم   در هر حال بدون حشو و زواید عرض میکنم که پاس ارادتم در حضرت
مشیئه مستحکم و عقیده و خلاصم ثابت و مسلم و آن اخلاق کریمه و اوصاف حمیده را
که خداوند در ذات شریف بودیعه نهاده از زبان و دل هر لحظه مسئلت دوام [illegible]
التفات است آنوجود محترم را مسئلت میکنم   حال این بنده را التفات فرمایند
قربانت شوم   [illegible]

۲۱

وحظ دلپذیر را در باید فی الحقیقه اگر هزار فرسنگ از پیش جهت فراگرفته
بمساعدت و امداد این مرقومه زائل و معدوم شد خداوند حضرت علی ظل مراحم
جنابعالی را از سر این عبد عبید کم و کوتاه نفرماید   از حال فدوی بخواهید الحمدلله
سلامتی حاصل است   اگر بخواهم شرح حالات سابقه را [illegible]
کردد همینقدر خاطر مبارک مستحضر که سلامت و [illegible]
فقط چیزیکه مایه تسلی دل و تسکین قلب است اعتقاد و اطمینان [illegible]
که هرچه وارد شده و میشود در تحت تقدیر الهی است و [illegible]
انشاءالله خالی [illegible] که ایام هجران [illegible] و [illegible] از حضور محترم
دل و جان انبساط و مسرت یابد

قربانت شوم   هرگاه مناط [illegible] ظاهره [illegible]
پس [illegible] که این بنده غرق دریای تقصیرم [illegible]
اعتراف بگناه و طلب عفو [illegible] عرض کنم خود را
این چه [illegible]   [illegible]
[illegible]

بعرض [illegible] نکشته‌ام   ولی اگر نظر بروابط جانی و دل [illegible]
در ایام وصل [illegible] که [illegible]
[illegible]
[illegible]
بنده را نیز شرف حضور بود و در محضر محترم [illegible]
اثمار معارف میشود ولی چون کار از [illegible] خارج است
با غبطه و افسوس [illegible]
که بنعمت دیدار و فیض التماس کشا را آنوجود گرامی متنعم و مستفیض [illegible]
میکنم هنیئاً لارباب النعیم نعیمهم   اگر چه [illegible]
[illegible] بنده نیز [illegible] محروم [illegible]
[illegible] حضرت تعالی
[illegible] عرض ارادت ابلاغ فرمایند

۲۲

یکی از اقوام ایرانی

قرابت نمره چه چیز رفت که با سخن نمیگوئی جگر ده ام ای سهراب تو سر اولادم
ضمیر اکسیر وصدای لطیف خود تان را حکم قرار میدهیم که با آن سوابق الطاف آیا
کی بتقصی است که بموجب این طور عهود دیرینه را فراموش کنید و باینکه ارادتمندی
شخص مخلص ارزه اسید واری بثبات قدم آنوجود محترم داشتم بجای آشنائی و بی وفائی
شیوه جور و جفا پیشه فرمائید حاشا و کلا هرگز این بی لطفیهای بلا سبب بخاطرم بگذرد
یا در متخیله ام خطور کند اگر بهانه و اعتذار همان است که چرا آن اوقات که در این
صفحات تشریف داشتید از حضرت عالی دیدن نکرده ام این تعذر و تقصیر بنده نوعی
از پیش دستی است زیرا که مخلص مهجور مریض و رنجور و ملتزم بستر بودم و این قصور
و توانی ناشی از ضعف و ناتوانی بود و در هیچ کیش و دین و ملت و آئینی مریض و
علیل ناس و حرجی نیست و در این صورت اگر جای گله و شکایت است بنده را نیز
و انصاف آن اولی و احق ولی گاهی تعضی مخلص هرگز بین الاحباب باین گونه گله
گذاریها معتقد نیستم زیرا که رعایت رسومات معموله و تعارفات رسمیه را عموما
بعالم رسمیت است نه روابط معنویت و با آن حقیقت و صفای محضه که در
میان بنده و جناب عالی است ابدا اینگونه مقاولات و معارضات را جایز نمیدانم

دراین

در فرض که حضرت عالی هم نسبت بمخلص در حفظ وعوالم خارج از تکالیف و تکلیفی نخواهید
پیر فرمائید اخلاص بنده دل ملاحظه فرمائید و بعد زبان و سلطان همیشه ثابت و در
صفحه ضمیر مرتسم است و هیچ وقت اظهار رنجش و تکدر نمیکنم بلکه همه اعمال و افعال
در چشم بنده مرضی و مطلوب و مقبول و محبوب است تو در دل ما از آن جوهری
شیرین تر که هر گز ترش ننشیم ز تلخ گفتاری ولی همیقدر بدانید که حالا که گردش ایام
برخلاف مراد و مرام حلاوت و صحبت را بمرارت فراق تبدیل نمود و اگر از زیارت
مرقومات هم محروم مانم الف و حسرت بیحد کمال و دل و جان عزیز افزوده
و ملال خواهد بود لکن گذارای مروت نباید این رفتار

قرابت نمره پریشه وجود مسعود عالی قرین صحت و استقامت بمصون و محفوظ
از جمیع آفات و عاهات بوده انشاءالله از التفاح رتبه وارتقاء بتقاعد
برای جناب مستطاب عالی از نسبت عدت تاییدات الهی و حسن کفایت کاردانی
جوهر ذاتی خود با آن حاصل شده است زاید از وصف مشعوف و مسرور و حقیقتا

آنوجود محترم هم دارای نواع مکارم اخلاق و محامد اوصاف است شایسته و سزاوار
عالیتر از این مقامیست که فعلا حائز شده اید باش تا صبح دولتت بدمد
کین هنوز از نتایج سحر است علی ای حال تبریکات قلبانه خود را با کمال
مسرت تقدیم مینمایم زیاده زحمت است دوام بقا کم

قرابت نمره هرچند بی نهایت متاسفم که از تمتع عیش و طرب که باید
شادی کنان و پای کوبان متنزم آن بزم سرور باشم سعادتم یاری و موافقت
نکرد و بملازمت حضرت مشرف و موفق نبودم ولی از روی واقع
و نفس الامر عرض میکنم که الله الحمد برهبری بخت مساعد با عائله و فامیل و جلیلت
فرموده که از هر حیث عزیز و جلیل و شریف و نجیب و فی الحقیقه حظ
جمیل در حق شما رسیده است تنها روابط نجابت حاصل است طبع و حسن منش
و چون این امر که جهت دو بینانی توافق و جلب آسایش است در حالت جمع شد
از قرار مت ظاهر که امری عرضی است بخوبی میتوان چشم پوشید بنا برایج
انتساب با آن خانواده محترم که از جمیع جهات متناسب و متلائم و استعداد

بلال

برای حضرت عالی دلیل بر کمال خوشبختی و قرابت است انشاءالله عما بر بحث و میمنت توام و مقرون باشد
و حسن ازدواج بحسن نتایج بپیوندد قرابت نمره
حال است که دیگر هیئت عائله کامل و مولود جدید مایه تکمیل سرور است
انشاءالله خداوند باین ولد خلف نام سلف را احیاء و منازل آباء و اجداد را
بلند فرماید تا اگر از حیث اولاد آخر آنها است در علم و ادب اقدم باشد و در فضل و رتبه
تقدم یابد این بهترین دعائیست که میتوانم در موقع تولد او برای سعادت تمام آن
خانواده جلیل تقدیم نمایم و در حقیقت دعائی نمیکنم که در صفای طینت و جوهر و فطرت
آن مولود مسعود مجبول و مرجو است تو خاصی کمتری ای چون نیست جدا
در تو جوهر بهشتی سرشت همیقدر که برای تقویت قوای فطری سلوک و رفتار پدر او را که اولادا
میزان و سرمشق قرار دهد مقصود حاصل و دعا مستجاب است اگر بنده هم بادعا جویم
اهلیت در مکارم اخلاق و محامد آداب آن ذات شریف اقتدا میکردم حالا در زمره
اخیار و زمره ابرار بودم تا چه رسد بآنکه وارث آن خلق و خوی زیبا و مراتب نفس
از همه شوائب و معایب منزه و مبری است با کمال شعف و مسرت در هوای آن مولود دلبند تبریک میگوئیم

و نمای وجود حسّی و معنوی او را از خداوند مسئلت مینمایم   قربانت شوم

در تهنیت عود صحت

استرداد مزاج که آن حضرت عالی خارج از انتظار و تصور بینهایت مایه تألم
دیگر نبود بلکه اگر درست عرض کنم در تمام دوستان اثر کرده و همه را علیل و مریض
نمود هزار شکر که سوز و گداز خاطرهای آشفته کارگر و سریع الاثر واقع شد این هفته
نوید قطع و دفع عارضه در قلوب ارادتمندان ثابت العهد ایجاد و
جدید کرد فلک بشارة بالمسرة والهناء فی الحقیقه چشم مخلصان را
فروزندگی تنها از وجود گرامی روشن و منورست در عالم صدق و صفا حضرت عالی
با جاذبه لطف و وداد چنان دلها را صید کرده و بقید آورده که صدمت
جزئی که از وجود شریف مایه هزاران اندوه و ملالست اینک از
صمیم قلب عود عافیت را تهنیت عرض میکنم. علت مزاج آنحضرت هر چند
بی اندازه سبب افسردگی و دل آزردگی بود ولی مژده حصول صحت
همه اخوان را تازگی و طرف محفوظ و سرور کامل میرساند و شعف بی اندازه
دوام استقامت مزاج مسعود است و نیازمندم و امیدوارم که از برکت وجود
با وجود با نفع و سود که دریای او تا آن تر در جهت روی زمین و دور همه حاضر
دلالی

و سعادت ملازم و همراه باد   قربانت شوم / جواب

رقیمه محبت بار بر عوالم لطف و رأفت که حاکی از علائم [illegible] دلالت مینمود در وقتی رسید که
از بستر بیماری برخاسته بودم و هنوز از نقاهت موجهه بهبودی نیافته و جسم علیل
مکروح و حرکت خارق العاده مبذول داشت و راستی در موارد امراض و شدائد
یک کلمه مهر آمیز از طرف دوستان حالی کیفیت و خاصیتی است که بهتر از
هزار گونه معالجه مایه تسکین و تقویت شود بلکه با تقی عنایات دوستان مایه
کاهش درد و عین درمان و رنج حقیقت عافیت گردد باری تا چند روز
قبل مرض چنان حدت و اشتداد داشت که دوستان چنوا نکفع از علاج
مأیوس و با گریه و زاری دست از تعویذ و عوذ نیز هر روز مرگ را پیش چشم میدیدم
و هیچ تصور بهبودی و رهائی نمیکردم باز حکم تقدیر عمرم را به داد و تقدیر مقدوم
رحمی را دل با ماست نمود و کمال امراله وقت. و تقدیرم فعلا آن جزئی ضعف
و ناتوانی هم که از عارضه مرض باقی بود با ستمدگی و التفات تفقد و عطوفت
آنحضرت مبدّل بصحت شد و این نوع مبذل الطاف مشفقانه در صفحه خاطر بهترین الطاف [illegible]

تهنیت پسر به پدر در تبریک عید

تصدقت شوم امروز یکی از سعیدترین ایامی است که آیات تصنیف و لطیفه در سینه انبار
مکنون فؤاد و مبالغ مراتب حق شناسی مفطور و مجبولم و فی الحقیقه برای حاکی
سکوت از عرض تبریک در موقع تجدید سال تخلف از ادای شریفترین تکالیف
بلکه آثار ترحمهای پدرانه و شفقتهای مخصوصه آنحضرت ذمه فدوی را از
ابتدای طفولیت مدیون تشکر عظیم و معرفت جمیل نموده هر که بکار برد ادا
میشوم و از عهده شکر و ثنا برنیایم بمقداری که قدر و قیمت آن را قلبا احساس میکنم
و همیشه آن را محترم و گرامی میدارم و این احساسات که در قلب یک فرزند خالص العقیده
طبیعی و خارج از تعارفات رسمی است روز بروز در تزاید و فزونی و توالی
و تتابع سنین و اعوام مایه بسط و تقویت آن است پارسال در چنین روزی
بنعمت حضور مبارک متنعم و شادمان با اظهار چاکری موفق بودم امسال هر چند دور
دورم ولی بحقیقت و معنی نزدیکم و بعد مسافت بخلوص قلب و زبان و آتش زبانه
منتهی گشت که عرایض کتبی را بدل از زبر اشتیاق و ناشی باشد آن لحظات
دلنشین حق میدانم و بوسیله این عریضه حضرت عالی را به ورود این عید سعید
تبریک عرض مینمایم

و امیدوارم مبارک و خرم و با انواع سعادت مقرون و توام باشد

جواب

فرزند عزیز من   هزار قسم مهر و وداد در دو سه سطر مکتوب تبریک عید شما
اظهار کرده اید آفرین بر حسن طینت و پاکی نیت که قدردانی و حق شناسی قلب را
ملوّ از هزاران وجد و مسرت میسازد سعی و دقت در تربیت اولاد و تدبیر
و تحکیم قوای عقلی و معنوی آنها از وظایف و تکالیف طبیعی هر پدری است ولی
جلب و حب تربیت باستعداد و قابلیت راجع و در این صورت این شکر قلبی
و تذکر آثار مودّت میان پدر و فرزند مستلزم و مثبت دل است از اظهار تبریک
و حس لطیف مهر و محبت تو بی نهایت مشعوفم ما سالهای دیگر هم دوام بعشق
برق میگذرد ولی تفاوت در نیامد است که برای ما مسرات جوانی هم دارد دیگر
هر ساعت قدمی به پیری نزدیک میشوم باری تمام ایام زندگانی و سنین حیات من
متعلق بشماست و تا نفس آخر آن را برای شما میخواهم وقف تو کردم دل و [illegible]
در این موقع تجدید عیدی نیز شما را از صمیم جان تهنیت میگویم خیلی خوش میخواهم امسال

بواسطه عروض مرض و ملازمت بستر مخارج فوق العاده پیش آمد که قدری سبب دست تنگی
بنده گردید حالا بحکم ضرورت در ضمن اعتراف باین تقصیر نیز مجبور از اینم که
و با همین جهت کاغذم با هدایای تحفه عیدانه توام نیست ولی چون قلب شما را اشخاص
اعتذارم را هم زائد میدانم و بجای هدایای معمولی دل خود را تقدیم میکنم و یقین
دارم که بنظر شما آن را بر هر هدیه ارزنده تر جلوه میدهد

به دوستان در تبریک عید

قربانت شوم روز عید است و من امروز در این فکر میبرم که میمنت و شکون این عید
سعید را در عوض ترتیب بوجود گرامی قرار دادم و عید خود را این وسیله فرخنده
و سعید نمایم در این موقع تجدید سال از روی خلوص نیت و صدق طویت ادعیه
خالصانه برای سعادت و سلامتی آنحضرت تقدیم میداریم الحال امروز روز
عید است تا بهانه تجدید عهود و تجدید احساسات مهر و دلو میشود ...
خالصانه که ملاطفتهای قلبیه حضرتعالی را از قدیم الایام در دل و جان ... منقوش
و منطبع ساخته ... وسیله موقع اظهار میدارد ... سال گذشته ...
گذشت که حضرتعالی ... امیدوارم ... سال ... بر خلاف ... سال ...

[illegible]

سالم ... و با عیش و شادمانی همدم و بمسرت و ... فارغ ... ایام فرمائید

جواب

قربانت شوم اگرچه عوالم انس و الفت از خط و رسم مستغنی است و خلوص مهر و دلو را
ترجمانی غیر از قلب و فؤاد نیست غیر لفظ و عبارا ... صد هزاران ترجمان
خیزد ز دل معهذا از آنجائیکه اظهار مکنونات قلبیه بنفسها ... عواطف
معنویه و دلیلی بر صفای قلب و ثبات و فا ... قسم را مرقوم ... ایام
عید برای تذکر عهود و تجدید روابط بهترین ... و وسائط است خصوصا در مورد
حضرتعالی که اگر این قبیل موقع خاطر محترم را متذکر میشد بهمان ... است
تقاضی ... ارادتمندان خود را از نظر محو فرمائید پس ... قدوم ... عید ... وسیله
تذکر ... و این موقع سال جدید را برای ادای وظایف تهنیت و احترام
و تقدیم شعائر و تحیت ... مغتنم شمرده ... المتعال ... را
حضرتعالی و همه آن خانواده محترم قرین ... میمنت فرماید و ...
کامل و تحت سعید ایام و اعوام کثیره تجدید فرمائید

[illegible]

عرض میشود بنده استغفار از ساحت مزاج شریف حضرت [illegible]
جناب [illegible] اظهار میشود [illegible] حالی مقرر داشته اند ایشان را با [illegible] دعا [illegible] خواهش [illegible]
نمائید چون سوء الیه تحقیق نجیب و در طهران با عائله خود در نهایت استیصال امرار
وقت مینماید در صورتیکه تصمیم فرموده اید که از روانه تبریز نمائید [illegible]
این تصمیم خود را بموقع اجرا بگذارید بیشتر موجب رفاه حال الیه و عائله خود خواهد بود
البته دستگیری از جمعی ارامنه یک قدر به خواهد داشت [illegible]

در جواب تسلیت مشعر بر تعزیت برادری [illegible]
در خبر از فوت مادر خود

برادر جانی من حزن شدید حرمان شوکلی درد مهربان [illegible]
مقطوع آرام نخواهد و سخت از همه آنکه در چنین حال [illegible] مجبورم
مصیبت وارده را خبر دهم و شما را هم بحال خود دچار کنم [illegible]
که تمام حیاتش را وقف ما نمود در روز [illegible] حیات [illegible]
که امری در عالم خیال تصور آن ناگوار بود بچشم دیدم همه [illegible]

در ایام

و در هنگام مفارقت با یک نگاه پر شفقت شدید [illegible] چشم خود را بطرف ما [illegible]
و گویا بزبان حال میگفت که دیگر مرا نخواهید دید [illegible] آخرین لحظه حیات [illegible]
که [illegible] دیگر شما [illegible] آنکه مخصوص محبت مادرانه است [illegible]
اشاره نمود که خدا [illegible] اظهار کنم که این عالم [illegible] ضعف و
این [illegible] و تعلق با قارب و اصدقا چقدر جانکاه و جانگداز است [illegible]
که [illegible] و [illegible] نیز از امور طبیعی است این بار [illegible]
[illegible] از لطف طبع و رقت اخلاق خود در دلها یادگار گذاشته و محبتهای دلنواز
او طوری در صفحه دل ثابت و متمکن است که هرگز از نظر [illegible]
محو شدنی نیست [illegible] اگر هم چیزی قابل تسلی دادن این
درد باشد همین است زیرا که برای فرزند خاص القلب [illegible]
تسلی شود خود در دو غم دیگری است [illegible] گذشته [illegible]
لذا [illegible] است [illegible] حال خود را [illegible] و اگر آنچه مینویسم [illegible]
[illegible] داریم [illegible] عاجز [illegible]
[illegible] لطیفه الله است [illegible] محتاج به تسلیت [illegible]

برای آن [illegible] سهیم دردهای شما باشم نه آنکه شما را تسلیت بدهم آری جای [illegible]
بطور کلی در چنین موقع صعب بهترین مایه تسلیت کدام است [illegible]
[illegible] والکامل [illegible] حکیمی است و آنچه مشیت [illegible]
[illegible] بر حکمتهای بلا نهایه است ولی فکر [illegible] ایمانی [illegible]
تنها وسیله تضمید جروح و اطمینان قلب تواند بود

جواب

تصدق شوم این حال است [illegible] که هر بامداد [illegible] هر روز [illegible]
فراهم آورد و خاطرها مجموع [illegible] و در هم کند هرچند عالم [illegible] حوادث [illegible]
و جز درد و غم چیزی از آن متوقع نباید بود ولی تفاوت در اینجا است که [illegible]
فرج و هر مصیبتی را [illegible] تسلی است بر خلاف این درد [illegible]
نباید و هیچ آب [illegible] آن را تسکین ندهد زیرا که آثار [illegible] کیفیت آن
تلطفات و محبتهای [illegible] طبیعی که از خصایص قلب مادری است هر دقیقه [illegible]
بر شراره حزن دامن زند [illegible] مصیبت [illegible] آری تنها تصور [illegible]
حدت این الم را قدری تخفیف تواند داد و حصول این امید [illegible]
[illegible] نیز قریب بغروب است و چیزی نمانده که [illegible]

کاروان

کاروان رفته ملحق شویم ولذا این [illegible] طول اقامت
در این سرای پر شر و شور که [illegible] ملالت و ناتوانی و تتابع آلام [illegible] چیزی
در آن [illegible] نشود جز رنج و مصیبت [illegible] این حال [illegible]
رنج و غم و تاریک است [illegible] در این معدن [illegible] مصیبت وارده [illegible]
[illegible] نتوانم مایه تسلیت شوم [illegible] زخم [illegible]
واقف و آگاه است و [illegible] صورت حال [illegible]
[illegible] شرح [illegible]
که بتوانم شدت تاثرات [illegible] را در وقوع این واقعه [illegible]
در چنین موقعی از حضور عالی [illegible] زیرا که [illegible]
[illegible] و هم [illegible] است و [illegible]
[illegible] و [illegible] محتاج است و [illegible]
درد [illegible] قلب [illegible] تخفیف آن شود [illegible] جهت [illegible]
[illegible] در موارد [illegible] عرض میکنم [illegible]
[illegible] خاطر [illegible] و متوجه [illegible] که امروز [illegible]

جمعی بهمین مختصر قناعت است که مقدم بر همه سلامت ضمیر خود شما سبب سعادت آنهاست و چون
از آه و ناله جز خرابی بنیان سلامت ثمری حاصل نشود چاره صبر و تحملات امور را
بحکیم حقیقی تفویض فرمائید و باشتغال تربیت جوانان و احوالات و فکر ترقی تحصیل
قوای آنها را مایه انصراف خاطر از مصائب ایام قرار دهید ضرورت است با روزگار سازیم

تقدیم بعد از خبر فوت یکی از اقوام ایرانی

قربانت شوم ای ستمگر فلک ای خواهر نازنین میگویند که چه شهر را با فی حوادث
که با پیر و برنا از دکینه باز دو دست سو سینه احدی نگذارد آخر الامر دوات با زبی جمعی
را بعالم دیگر رحلت داده و طرح جدائی در بین انداخته میدانید در این شخص حقیقت
و مروت سی ساله در همه حال چه در سراء و چه در ضراء چه در رفاه و چه در ابتلاء
این بنده برگ و نوا با رشفق و جلیس موافق بود و عالم عظیم انس و الفت میرود
علو طبع و نفاست جوهر او در اثر در نظرم جلوه میداد و در شیوه مرتی را در زمینه قلب متمکن
مینمود با این حال دیگر خود استنباط فرمائید که این جوان با چنین صفا چه اوقات
چه بعد فقد چنین وجود عزیزی با جان و وجدان چکرده است را نیک آنهاست در
چنین هجران و حرمان هیچ چیزی را در ذائقه ضمیر خود شیرین تر از آنکه نمی بینم

وضع

حیلتی موجبات مسرت حضرت عالی را فراهم آورم متعذرا در دست تقدیر
طوری زبون و اسیر و در پنجه روزگار حیران بتعهد و فاقد الاختیاریم که بر خلاف
ناچارم برخلاف مذهب و سلیقه خود بچیزی دلخراش مایه ملال خاطر گرامی شوم
جناب ... مرحوم روز قبل عالم فنی را وداع گفت و بجانان الهی رحلت فرمود
اگرچه مرض او ضیق النفس و سمت داده است ولی لطافت آفرینش خوش و ملایم
و نشانه فلاح و حسن عاقبت بود هر گاه بخواهم کیفیت حزن و اندوه خود را
از فوت چنین وجود کریم النفس بتحریر آرم میترسم قلب محترم را با آن رقت
و حساسیت فوق العاده تیره و ملول سازم و گذشته از آن انقباض خاطر مانع
بسط مقال و دلکش عاری بعارض جریان قلم است چاره الله چراکه همان
سکوت را ترجیح در دهه قرار دهم و از خدای مهربان در حق آن فوج
طلب آمرزش و بخشایش نمایم هرچند از مفارقت و هجران خود قرین محنت
و حرمان داشت ولی صفات حسنه و اخلاق محمود ش همیشه در پیش نظر
مجسم و در صفحه قلب مرتسم است و هرگز آن را از دل محو و فراموش نخواهم کرد

۵،۱

(در حاشیه:) ... اخلاق ... صفت ... آنرا در ... از ...

جواب کاغذ قبل ولکن ذکره غیر غائب

قربانت شوم اثر ناگوار استماع خبر واقعه مولمه جانسوز هرچند پنهان صعب التحمل
و جانگداز است ولی تصور الم خاطر و درد درون حضرت عالی در دل این بنده
بمراتب اتعب و ناگوار تر آمد زیرا که هزاران بار بچشم خود دیده ام که آنچه
دست تقدیر از ما گرفته بهیچگونه با فریاد و ناله نمیدهد و روزگار هیچ نوبت
بگله و شکوه ما گوش نمیکند قصه دیگر نبود که هزار ناله و آه بشکر
با نجابت با آیه از دهنی ولی امری امروز متفق علیه است و بیچاره است
و همه ترانه این است که در این خانواده وجود محترم حضرت عالی بمثابه عضو رئیس
کرامی و نفیس و مراتی نمونه و یادگاری است که افراد تمنای معتقد را مایه
تسلی شکرانه و امید واری است در کیفیت از آن میترسم در فهرست عقلی وعلاقه
حال و خیال حضرت اثرو سرایت در سایر اعضاء نماید و دیگر عضوها را
نا ز قرار بیرون اولی و انسب است که کدورت و اندوه را از خود دور ساخته
و بوسیله مشغولیت خاطر محترم را از خیالات رنج کاهش و تسلیت قوای جسم
و خیال و نتیجه برای آن مترتب نیست منصرف فرمائید اگرچه مصیبت وارد

۱۰/

(در حاشیه:) ... ۱۳۵۲ ...

نامیمون و در خور همه قسم ملالت و تأثر است ولی بالبداهه تشویش از فوت
و ضد آن چیزی که و صد ملال ممتنع است کاری که حاصل و چاره صبر و تسلیت است

تسلیت بیکی از دوستان برای اقوام در تسلیت از فوت همکار عزیز
مهم فانوادی

قربانت شوم میدانم هرچه مصیبتی تنها روی داده و چه گوهر قیمتی از دست شما
رفته است و غرض من از این ذریعه اظهار تسلیت نیست زیرا که شخص با رنج
از جانبان انس و مودت روی به بهره فاحش او بخواهد بوسیله حرف اینها قلبی
درد ها را تسکین دهد بلکه مقصودم این است که خود را با گریه و ندبه شما شریک
و سهیم نمایم و حدت آتش غم را با آب دیده فرو نشانم دیگران اظهار و افسوس نمایند
ولی هیچکس این الم شدید را از نهی فی حس نمیکند چراکه این واقعه مصیبت و اندوه
بخودم را یادم می آورد و میدانم که بچه حالی دچار شده اید آتش را آنهم خوشتر
بهم سوز باغ خود این درد گرفتار بعد و بخوبی آزموده ام که برای هیچ تسلیتی تا به
سکوت این حس نشود نشود و بهتر است که هر حادثه از حوادث حیات قبیح

۵،۲

و همه دان آن کرده حالی روی دهد و زمین با کبر اعمار بنظر حقیر و افلاک بسعه عظمه
در چشم صغیر نماید در چنین موقع‌ها چون شخص بخود نگرد جز ضعف و عجز
چیزی احساس نکند و چون به دیگران نظر افکند در اطراف خود قوم و قبیله بیند
که هر یک بمصیبتی گرفتار و حق بتقلیب [illegible] می‌جنبد و در صورتی که از هیچ طرف
جز موجبات شدت و بلا و دواعی محنت و غم چیزی نیابد خلاصه کلام
آنکه در چنین موقف صعب و [illegible] و امور ظاهریه [illegible] نشود و روح
صبر و تسلیت در قلب و وجدان ایجاد ننماید آری تنها درمانی در این [illegible] و علاج
منحصر بنظر بآیه التجاء بقوه غالبه است که عالم وجود را با بدیع حکمت [illegible]
و هیچ کاری را در غیر محل و بدون فائده نکند و چون شخص بعجز نفس خود در آن قوه
قریبه پناه دهد دلش تکیه‌گاه پیدا کند و قلبش اطمینان جوید الا بذکر الله تطمئن القلوب
این است که حکماء گفته‌اند صبر در ملمات و [illegible] متناسب قوه ایمان
و ثبات است در نفوس مطمئنه بواسطه رسوخ ایمان و ثبات یقین و آثار نعمت
و بصیرت [illegible] و در عرض و [illegible] نمایند زیرا که از روی [illegible] و اعتقاد
میدانند که تقدیرات حکیم حقیقی مبتنی بر حکم و مصالح عظیمه است

و هیچ رازی در وجود بدون فایده و حکمت نیست و از این روی این بنده میتوانم خاطر خود را
بدان تسلیت دهم که اگر با آن حضرت معیت [illegible] روی دل به درمان آن نیز
عبارت از روح آیات است در نفس جهان موجود است و میتوانند در [illegible]
روزگار [illegible] و [illegible] نشده بجز [illegible] فرزند تو چه امروز دیگر [illegible]
مطالعه [illegible] است و خرد [illegible] با [illegible] مثبت و بیش است
همیشه روح آیات در مواقع مصائب این [illegible] شفیق‌ترین تسلی و تسکین
دهنده است اما آن قسم که جسم ما است محتاج با وانی است که از افاعیل طبیعت
بدان متحیر گردد حیات معنویه و عواطف قلبیه بطریق اولی رکن و تسلی محتاج است
که تقوی بحبل آن معتصم شود و از آلام ضمیریه بدان پناه برد و چه پرده‌ها دارد
که اگر [illegible] ایمان بود در جسد [illegible] و در آتش غم [illegible] جهت [illegible]
در این نکته دقیق شو که چون عزیز قومی [illegible] غنی قومی فقیر شود و در وسط
[illegible] در مصائب خود و چه چیز در [illegible] جهات طمانینه [illegible]
جز اعتقاد بآنکه [illegible] که [illegible] قلبیه او را میداند [illegible]

با و صبر دهد یا ثروت او را اعانه فرماید و چون پدر [illegible] جگر
خود را در ریعان شباب و عنفوان جوانی از دست دهد و از هر طرف آتش
داغ [illegible] چه چیز او را وسیله تسلیت تواند بود جز اطمینان باینکه فرزند دلبند
او در عالم دیگر [illegible] و دیعه است در [illegible] و عفو است
و محیی نفوس و صدور [illegible] مرگ [illegible] زندگی است چون [illegible]
زندگی پاینده است آری این شرح و بسط و صحت و تفصیل برای [illegible]
محترم و مقصود این است در تفویض امور بخداوند حکیم بهترین [illegible] تسلیت
خاطر است هر چه او خواسته جهت خیر و صلاح و مبتنی [illegible] فلاح و نجاح است

در مراسلات نصیحه برای پسر خود نوشته

فرزند عزیزم چند است [illegible] جهت نگاشته [illegible] میدانم که [illegible]
در تعلیم و آموزگاری است [illegible] حکیم [illegible] که اساس [illegible] در دنیا
[illegible] امروز [illegible] را از آن جان عزیزم بهترین وظیفه میدانم چه [illegible]
و مواهبی [illegible] در [illegible] آدمی و دیعه نهاده [illegible] شکر آن است
که [illegible] فریضه [illegible] نفس [illegible] است از جمله [illegible] و فطانت و ذکاء
حق این نعمت [illegible] پرورش و تکمیل آن بعلم و فضل است تا بمساعدت همت [illegible]

میوه‌ها [illegible] بار آرد و وطن و ابناء نوع را منتفع و بهره‌مند سازد پس حالا که [illegible]
و [illegible] کار شما فراهم است قوای غریزی را مهمل و عاطل [illegible] قدر نعمت را بدانید
و اوقات عزیز را صرف علم و معرفت [illegible] و مطالعه کتب و سیر [illegible]
آن را جزء اعظم اشتغالات و مایه تغذیه قوای عقلیه خود قرار دهید [illegible]
بزرگ را در [illegible] عالی [illegible] و غیر مصنوعی [illegible] سایه بسط ذهن شود و در
دماغ [illegible] و اگر قدری دقیق‌تر شویم و تعمق [illegible] میتوانیم کشف [illegible] مطالعه
کتب از صحبت و محاوره با نویسندگان آن [illegible] زیرا که [illegible] در
و تصانیف بهترین [illegible] عقاید خود را [illegible] میکنند
دقت در انتخاب کتب برای جوان از همه کار لازم است [illegible] همیشه [illegible] خاطر خود را
بکتبی قرار دهید که مبتنی بر اساس اخلاقی و مایه تشحیذ ذهن [illegible] و شهامت نفس
زیرا که کتاب در حکم جلیس و مصاحب است و [illegible] در عالم اخلاق
مدخلیت و اثرات عظیمه دارد و بهمان قدر که تصنیفات لایقه مایه ترقی و کمال
روح شود کتب [illegible] تأثیرات مضره بخشد [illegible] دقت
تلف نکنید [illegible] تحصیلات [illegible] تصحیح کتابهای [illegible]

در دعوت بعقد

عرض میشود چون در طی مراحم خفیه حضرت حجة عجل الله تعالی فرجه روز شنبه ۷ شهر جاری سه بغروب مانده در منزل خود با فلان برای نور چشمی میرزا علی مجلس عقدی منعقد است متمنی است محض زینت و شرافت مجلس مزبور و مزید امتنان بنده در روز و ساعت مذکور تشریف قدوم ارزانی فرمایند از صرف چای و شیرینی متشکر و ممنون خواهم شد

در دعوت بروضه

چون این ایام ولیالی متبرکه مخصوص از برای ذکر مناقب و مصائب ائمه طاهرین خاصه حضرت خامس آل عبا علیه الالف التحیة و الثناء است در این بنده منزل که اختصاص بخود جناب عالی دارد از شنبه غرّه محرم الحرام تا ده شب متوالی مجلس روضه تشکیل میشود متمنی است هر شبه برای حضور عالی ممکن و فراغت حاصل است محفل اخوی شباهت رفته تشریف قدوم ارزانی داشته از استماع ذکر مناقب استفاضه کامل حاصل فرمایند

اتم

[illegible]

نهایت تشکر خالصانه حقوق ثابته برای شما مقرر است کفایت امر معاش شما الا اینکه بسیار مشغول هستید جناب عالی هم عقیده بنده و مراتب اتحاد و کثرت علاقه شما را تصدیق فرمایید ضمانه حقوقی در حق معزی الیه منظور و برای سایر بنده فرمایید

عرض میشود در خصوص وزیر زاده معزز الیه مزید توفیقات حضرت عالی را در خدمات سلطان ملکت مسالک شکست نمیتوانم که حقیقت بیشتر از ... در قرب ده پانزده سال در نجف اشرف مجاورت داشته و مشغول تحصیل و تکمیل بوده اند و فعلاً یکی از علما هستند برای معالجه مرضی که عارض ایشان است و عیال خود را در نجف گذاشته بطهران تشریف آورده اند و چهار ماه است در منزل فلان بوده و مشغول معالجه بودند حالیه بفضل خداوند مرض رفع شد عزیمت معاودت نجف اشرف دارند و در ظرف این دو روز حرکت خواهند کرد لازم است زحمت افزا میشود مقرر فرمایید که نوشته ای به کلیه تذکره عبور مجانی جهت آقا بنویسند و فردا پس فردا بفرستید که معزی الیه معطل نشده رفته در تحت قبه حضرت ثامن دعاگو باشند زیاده زحمت است

در اسلوب مراسلات پدر به پسر

فرزند عزیزم هرگاه یار کار با تو در اوان طفولیت بلازم نشود فوای عمل و اخلاق آنفرزند بکار بوده ام از صفحه ضمیرت محو و فراموش نمیشد نصایح پدرانه مرا از گوش دل باشد بدان عمل میشود ولی لامحبور با عالم تحصیلات سال قبل و تحمل با اینهمه خجلت و انفعال بودی هر چند که وضع رفتار تو مرا بدرجه ملول و مایوس داشته و لی باز مهر ابوت نهیج است که تا عمر دارم آنچه میدانم بگویم و بنویسم بارها بتو گفته ام که مقتضیات هر سنی متفاوت و برای آدمی در هر قسمی از قسمتهای زندگانی تکالیف و وظائفی است که انجام آن مایه سعادت و نقص و غفلت آن جالب شقاوت و نکبت است امروز سنین عمر تو از دوره رسیده که باید کارهای طفلانه را رها کرده شروع بجای آن بامور و اشغال دیگر باشی زیرا که آنچه نسبت بسن طفولیت پسندیده و ممدوح است برای سن رشد زشت و مذموم است در حق او مدح و در حق تو ذم در حق او شهد و در حق تو سم مگر نمیبینی که حالا دیگر چقدر برای تو عیب است که از وظائف خود غفلت کنی هر روز در مدرسه از رفقا باز بمانی تمام خوشبختی و سعادتهای آتیه تو تابع همان قدمهای اولیه است و اگر در این سن که صبح زندگانی است خود را اولاد بکار بنمائی و مواقع حاضره را که در تصرف است ضایع کنی یکدفعه میبینی که مستقبل تو پر از رنج و الم خواهد بود و آنوقت پشیمانی سود ندارد

لفظ الی علم در جهنی و ارانه حال خوا می قیت این خشم برخ از گذشته زودی بکار شروع بطلب خواهی باشی در بدایت شروع بنظر مشکل آید ولی همینکه شخص بآن معتاد شد در رفته رفته آن کار منبع لذت و سرچشمه حیات تر و یض و تکمیل عقل و عادات دادن آن بکسب فضائل است در این عادت و تمرین پرورش و تدریج حس وجه و رغبت در فطرت ما پیدا که آنرا بهیچگونه لذت مادی تعالیه نتوان نمود و شخص عاقل باید همیشه کاری حسب رکند در پایه آخر از جان و دل و سبب راحت روح و جسم باشد اگر تو ما شرف و افتخار خود در سرت دست خاص داری باید شب و روز سعی و جهد نمائی که اوقات تلف شده را تلافی کنی و قوای معنوی خود در العلم و اخلاق تربیت نمائی

پدری پسر خود نویسد

فرزند عزیزم با کمال امیدواری بوضع رفتار و طرز کردار تو داشتم گمان میکردم رحمت تحصیل عوض دیگر عکس تصدیق دال بر سوء سلوک تو و عدم خرسندی آقایان معلمین است مایه یکسره تأسف و دلتنگی شده از این طور بی اندازه اخلاق با ترقی و انتظارات که از کاغذ و قطعات تو داشتم و دلتنگ مخالف و منافی است و در این باب تکلیف مقصودم از فرستادن تو تحصیل علم و فضل است لازم است که بحسن خدمت و قیام مطالعه جا گیری انجمن کسب شرف نمائی حالا میبینی تو معلم میشود راه کج و طریقه خود را بر خلاف سیره و سلیقه ما قرار داده ای چنانچه نمیتوان در این حال

و در اطاعت اوامر آن جوهر گرامی تعلل و تواهن مینمایند ما کی هستم در این بحر تفکر تو کاید
می‌داند که این پیر مرد عزیز بقدر در چنین سنی از هر جهت ناتوانی و علیل و قوایش رو بضعیف
و تکلیف است محتاج بمراعات و مدارات و در این حال از هر جهت ناچار لیست و حسبت کاجب
و نافرمانی زشت و ناروا اینک برای اتمام حجت میگویم که در تغییر این اسلوب تا صواب
است ملکاریم مجبوریم که این معاهد را از خود سلب نمیخواهیم لهذا توقفی را در اینجا
نزدیم دیگر محتاج به مطرح کنیم بعد از این رویه عمل کنیم بحجت و سوال خواهیم نمود

یکی از مراسلات

قربانت شوم عاید معتقدات این بنده از رنگ زور و تملق مبراست و اگر رنگ
پذیرد همان رنگ صدق و صفا است هم و نوای میخواهد از این جهت قال عجیب نیست
که از روی غرض رنگ کرده و در وادی غرایب اجتناب کنم حاکه آنچه از این بنده متوقع کرد
فطرتم از آن بیزار است و آنچه این بنده و همه اتم مطبوع طبع نیست کی را تبادر رسانده
کار متبع اگرچه ملکه کدرانی نکاشت چیزان معتقد هستم ولی حالا اعراض مستعم آنچه نیست
بعوالم مهر و وداد میخواهم لاف کاف بود و اگر بی ادبی باشد بگیر خلاف و بس
محل اعتراض است که با این رسوخ و عهد عای با لطف تحصیل داشتم همگی مقام عهد و فضیلت
به ایل آماده که مخالفات آنچه مرکوز و بهم ربط هم شد و آنهم نه نه سعدی بر بس گله
تقاعد از این بنده از شرفیابی بحضور محترم نبود از طرف سوء ادب است بلکه علت است که
الخ

به هر بیمهری از طرف حضرتعالی از دم از مهر و وفا میزنند در روح این بنده باران شوق و لعان گرمی
و معلوم است همیشه در روح و ضمیر ما از دست دل و دیگر قدمی پیش نمیزند طبع ملکی قاب
معاشرت و مجالست نیست ان هذا لعقوبت بین کالاجری الابدال باعتقاد این بنده راوده
و معاشرت از هر نوع خارج نیست یا علاقه مهر و وداد معنوی و دیگر خلطه و ارتباط
ظاهری اما رستم مقام اول را علائم و آثار لیست که هیچ چیز بهتر از حکایت در دل کلف
آن نیست و هرگاه در این موقع علائم و آثار را آثار مفقود باشد از کثرت مراقبه اولی دارد حکایت
زیرا که آنچه تحملش بر خاطر گران است شد امروز است که مخالف توقع و اظهار باشد
اما ارتباط ظاهری آن هم در صورتی حائز است که اقلاً حد و ساعات محفوظ باز و لا
کرده از دو حالت انفراد باید بعضی بزرگ کشد و بداند بپایه برد خلوتی
کو که بر آرم نفسی در دل خویش نه بهمین دور از این جانم هوس است با همه این حال
گمانم این است که این بنده از همه کس در مراتب ارادت ثابت قدم‌ترم و لی
تا وقتی که آثار مهری پیدا نباشد و محبت را به بیمهری و تواضع را نخوت متعاقب باشد

پیچی از مراسلات

قربانت شوم راستی هیچوقت از طرف حضرتعالی گمان اینهمه آثار بیوفایی نمیکردم
و شاید هم اگر علانیه و معاینه میدیدم بحسن خوش بینی خط میدادم و تصدیق چنین تصورات
۴۰۱

رضی نشدم ولی حالا حقاً از هر حجت و قیاس و قضایای بدیهی الانتاج
غلط و سفسطه بنده را اثبات و معین و بیمهری خود در امدلال و براهین
مینوید مخلص در موقع عزیمت مسافرت برای خود صدیقی اشفق
و اشفق از حضرتعالی بنظرم نمیآمد که او را از هر جهت راسخ الوداد
و محل وثوق و اعتماد بدانم و بان سبب در وقت حرکت با وجود عدم
لزوم توجه نسبت بتسویه بعضی از امور خود خواهش اکید از حضرتعالی
نمیخواهم و با عجب رساله قدر مرسی اطمینان کامل بدل بلطف حضرتعالی
داشتم غافل از آنکه آنهمه دعوی تکلیف خالی از حقیقت و معنی است و اندرا
بعد از رحلت بنده وقعی نگذاشته و سؤالم را اعتنائی نخواهید فرمود و حالی اگر
بالفرض بجهت تحقیق خودتان هم ممکن نشد میتوانستید برای اثبات وفا
اقلاً یکی از منسوبان یا کارکنان را با انجام این کارها وادار و بنده را
تا این حد از یاری و مساعدت خود مایوس نفرمایند از همه اینها گذشته
آیا این کار رسم مودت و مقتضای صدق و رعوفت است مخلص
۱۰۱

سر باشر ستان در بسته بستری بودم چنانکه میدانستید نجات تصور حیوه نبود و امید
از چگونگی حالم تفقد و استفسار نمیفرمودید در کار مرت نظر باشی در خیال است
خبر باشد و باز همه را دم از مهر و وداد میزنند و اینهمه دلداده و پیدا نمیکنید
با تمام این تفاصیل اینقدر بدانید که بوسیله این بی لطفیها دست عهد
از دامن خاطر مخلص ممکن است ولی نمیتوانید قلب بنده را از ارادت
ممنوع و یا رشته الفتم را مقطوع فرمائید و با این همه مخالفت دل
آرزوی که هر روز بطرزی تازه جلوه بروز میدهد عوالم محبت را از دست
نمیدهم و پیوسته برای عقیده ام زهر چه هست دگر است و نا گزیر از آن نیست

یکی از مراسلات در خواهش ترخیص

فدایت شوم گذشته از آنکه گفته اند خانه مرتبان روی و در دست ما کلک
مراحم مخصوصی که در جمیع موارد از طرف آنوجود محترم نسبت باین بنده مشمول بعمل

۱۶۷۳ [illegible]

خود بهترین وسیله است که همیشه برای رفع مشکلات بدین عتبه
عالی توسل جویم و از ملاطفت آنحضرت استمداد همت نمایم چنانچه
گرامی مسبوق است چندی است علاوه بر نابسامانیهای روزگار علت
مزاج نیز ضمیمه لاینفک وجود بنده گردیده بطوریکه از ابتدای سال ملازم
بسترم و از شدت ضعف قادر بر حرکت نیستم در این صورت دیگر معلوم است
حال از چه قرار و با بقیه حکیمان که در این گیر و دار بی‌عزت النفس و ذل احتیاج
روزگارم چگونه سخت و ناگوار است تو در حکایت مختصر بگوش آید
که حال تشنه نمیدانی ای کل سیراب هر قدر تصور کنم دیدم چاره
احوال آنجز باب ارشفیق که قلب جانش مفطور بر نیکوئی و دلجوئیست
نیست و اثم عرض کنم این است که در این موقع از الطاف آنحضرت با نهایت
خجلت و شرمساری استدعای مساعدت و دستیاری مینمایم هرگاه مبلغ
تومان بعنوان قرض برای بنده ارسال فرمائید در حال اهم خدمتی محسوب شود

و در موعد منوالی آنها را مرحمی شد مسترد والسلام بمقدار کفیض الله کی است مزاج آنکلی
باید متذکرم اگر در آن تعویق افتد از آن حال دل چاکر همیشه مرهون
ملاطفتهای آن وجود گرامی است و باقی عمر دعاگو حضرت را چاکر و بنده مکرم

جواب مساعد

فدایت شوم زهی بخت مساعد چنان طالع کامکار که از طرف آنحضرت مرجع
رجوع و پناه شما باشم فی الحقیقه آنچه را که میتوان حاصل و فائده زندگانی دانست
همان موفقیت بانجاح مصالح و انجام مهمات یاران است و بندگان بالاتر از آنرا
هیچ سعادتی بالاتر از آن نیست که توانند در مورد دوستان تشفیق با تقدیم
خدمتی نمایند الحمدلله خداوند باین وجود محترم اطمینان صحت میبخشد و عارضه
مزاج اصلاح و علاج شود از عدم سعادت تالم ابداً آزرده باشند و گرد ملال
بر چهره خاطر محترمتان ننشیند شعر است معروف که روزگار اهر طور بگذرد
میگذرد و این شعر را دریغ از کتب عربیه دیده‌ام و ما النفس الا حیث یجعلها الفتی

فان طمعت تاقت و الا تسلت بالجمله مبلغی را که خواسته بودید
ایفاد داشتم و البته با آنکه مراتب خلوص بنده کاملاً در محضر آنحضرت معلوم است
در این مقام مورد نیاید از رجوع اوامر که دل چاکر را باطاعت آن
حاضر است مضایقه از فیوضات خدمتگزاری محروم فرمائید

جواب غیر مساعد

چگونه سر خجالت برآورم بر نویسم که بعد از مدتها که برای بنده منت نهادید
و مرجع خدمتی دستگیرم داشته بخدمت و بحکم اضطرار با چاره اعتذار بعمل
کمان نمیکنم در حضرت عالی مستور باشد که انجام مقاصد و اطاعت اوامر
آنحضرت برای این بنده شریفترین آمال و فاضلترین اعمال است و بعید
و سومی را فوق آن تصور نمیکنم ولی با کمال تأسف است که این
اوقات علاوه بر مصارف معمول و متعارف برای این بنده مخارجی
فوق العاده پیش آمده که بکلی دست تنگ و دچار تنگدستی و بعلاوه
آخری آنچه مایه انبساط است در اطمینان است و این مایه جز آنکه

با کمال اندوه و ملال معذرت بخواهم و از عدم موفقیت خود با انجام مهم
حضرتعالی قرین شرمندگی و انفعال باشم هرگاه در این موقع بانجام حوائج حوال
با شخصی غیر از حضرتعالی بود احتمال میدادم که این عذر و بیان را حمل بر عدم جوانمردی
نمایند ولی چون اوضاع عالم بر آنحضرت مجهول و نهفته نیست یقین دارم بعذرم
مقبول و پذیرفته است با نیت خالص برای الطاف و مهربانیهای آن وجود گرامی که ادعیه
خیریه تقدیم مینمایم و امیدوارم زهی عرضه شود عذر نامه و از نامه بهمت عالیه

یکی از دوستان در مطالبه طلب خود

بنده ام چگونه و بچه زبان شرح اختلال حال و اختلال امور خود را عرض نمایم که با این
افسردگی حضرتعالی تو بسختی کار و بدبختی روزگار مخلص را همیشه بهتر
دانسته اند با آنکه در موقع آنحضرت سر و جان را از قبول گفتیم که مقدار
است و هرگز بطیب خاطر دل خود را راضی بعنوان تقاضا و مطالبه نمینوشتم

این روزها کارهای بنده طوری درهم و چنان پریشانی و دستتنگی فراهم است
که مجبورم برخلاف میل و دلخواه عرض نمایم که مختصر وجهی را که
چندی قبل تقدیم حضور نمودم اگر [illegible] برای حضرتعالی ممکن است مرحمت
فرمائید که شاید دردی از دردهای احتیاج درمان و علاجی باشد.
هرچند که از این مطالبه بی اندازه خجل و منفعلم ولی از آنجائیکه شأن
بنده و جنابعالی جدائی و بیگانگی نیست و ما یک روحیم اندر دو بدن.
یقین دارم این تقاضا که از روی ناچاری و اضطرار است مایه کدورت
و برهم زدن روابط مودت نخواهد بود و هرگاه هم عجالتاً تأدیه آن
برای حضرتعالی میسر نباشد تکلیف ما لا یطاق نمینمایم و رضای خاطر
محترم را از ادای [illegible] آن رنجه فرمائید

جواب

رقیمه محترمه که با زبانی مهر و ملاطفت نسبت بمطلب خود از این بنده نوشته بودید
رسیده بود زیارت شد بجای عزیز خودت از تعویق در ادای آن بی اندازه
قرین ملال و انفعالم و شاید در اندیشه باشید [illegible] آنحضرت منفعلم و حضرتعالی
متوقف شده باشید که این بنده با بقایه وعده و تقاضا دیون را از یاد برده‌ام
والتزام و تخلف از عهد را اقبح ذمائم میدانم و در خیال معلوم است که در ادای
مبلغیکه حضرتعالی بقرض دادید تا چندی در رابطه عدم استطاعت بهیچوجه
حالا هم با وجود نهایت اهتمامی که در استرداد آن و ارزاق دستتنگی و سختی
نموده‌ام ممکن نشد و ناچارم که با زحمتی از آنحضرت که همیشه مشمول الطاف
آن بنده اید [illegible] استدعای مهلت نمایم و چون با پر امروزها
وجهی رسید که وعده آن نزدیک است امیدوارم که تا چند روز [illegible]
از خود رفع شرمساری نمایم [illegible] دل و جانم ممنون و متشکر [illegible]

قربانت شوم
اگر هزار صفحه بنویسم حاصل آن یک کلمه بیش نیست و آن این است که خیال
ارادتم در آنحضرت مستحکم و قلب و روانم از مودتهای بی‌غرضانه و حقیقت حضرتعالی
ممنون و شاکر و خوشنود است و بدون تعارف عرض مینمایم آنقدر در خوبی
افراط و مبالغه میفرمائید که مخلصان حضرتت اگر تمام عمر را بشکر نعمت
صرف و وقف نمایند هنوز قضای حقوق نکرده و دین خود را ادا ننموده‌اند
چیزیکه بیش از همه بنده را مفتون و مجذوب ذات شریف داشته این است
که احساسات همه از روی صدق و صفا و خلوص [illegible] است
[illegible]
یعنی چون خود را [illegible] اشخاصی که با حضرتعالی تعهد
معروف شده‌اند کمتر اتفاق افتد که بتوانند در ادای [illegible] برآیند

[illegible] ولی هنگامیکه پس از چندی ملاقات و معاشرت
بحقیقت حال برخوردید در هر مجلسی محو و مات میشوید و کار را بتعظیم و تمجید میکشید نیز
[illegible] آنچه خود احساس میکنم این است که این قبیل عوالم مودت
و یگانگی [illegible] سرمایه حیات و غذای روح است [illegible]
آزاد باشی و تا زنده‌ام [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

اظهار ارادت و مسرت نمود که یکباره همه دردهای کسالتم رفت و مایه شفای جسم و روانم

شد و حقیقة در این موقع سخت و الیم هیچ نعمتی بالاتر از بذل الطاف حضرتعالی خاص

الشیء و جای صادق الطویه نیست زیرا دیدم یاران آنست که شخص

از خاطر فراموش نشده هم در حال ضعف و درماندگی یاران شفیقی دارد

که از رحم و مروت مرهم عنایت میگذارند و مایه تسلی قلبش میشوند و فراموش نمیکنند

بنده روی بیان البسته حق آن وجود محترم است که جامع حسنات و مجموعه فضایل

و مکارمید این بنده نیز بجای بهره و عطوفت حضرتعالی قلم بدست گرفته توسط

این مختصر از صمیم قلب عرض تشکر مینمایم

در اعتذار از قصور حضوری

نمیدانم روی کار تا چه اندازه عیب بنده ما هموار است که با وجود آنکه این بنده

افضل اعمال خود را در موفقیت بخدمات و اطاعت اوامر محترم میدانم

غافل از نیل این آرزو محروم و محجوب میمانم آنچه دلم خواست نیز آنکه موفق شود

هیچ بجز رحمت کردی که در آن بنده را بتوبه کارها را جبه بخود بدانم

۱۳

امر و توصیه فرموده بودید وقتی رسید که گرفتاریهای رسوا کم شده بود

محیط و مهاجم بود و با موانع مواجه شده ام با انجاح فرمایش حضرتعالی از شرم

و حالا با اقرار و اعتراف به ذنب و خطا دست و دل بدامان عفو آن وجود

گرامی زده تمنای عفو و صفح مینمایم و امیدوارم این امید جز شبه بی ملالت خاطر

محترم و سد ابواب ملاطفه نشود زیرا که مرحومات حضرتعالی اگر همه آنطرفی

عقاب و زجر نیست در مذاق بنده لذا آن شیرین است که از آن رشته آن

بی نصیبم نشوم

در اعتذار و ترک از تقصیر

با آنکه همیشه برای خود بزرگترین نعم و مواهب را ادای مهمی از طرف یاران عالی

با رجاء صدق بشتابیم و بتقدیم لوازم آن نایل شوم نمیدانم تا چه اندازه بدبخت

و بی سعادتم که غافل گام می زنم احوال مخالف آمال و آمال است و از

موفقیت را فاقد و عادم فهذا الدین لصفو الله او قاته طرأت وسیع

کار های تقریبه فی الحقیقه بی اندازه ملول و شرمسارم که بعد از آن امتثال

و آرزو و حالا که ... عطف توجهی فرموده در رجوع فرمایشی

مفتخرم داشته اید از حسن حظ وقتی است که تهی دستم و بدبختانه تهیه و تقدیم

تمام سلعی که فرموده اید مقدور نیست ولی برای آنکه از این و فقد باشد امر

گرامی بالمره محروم نمانده باشم نصف مبلغ برقم را دارم و با کرده ارسال داشتم

و از عدم کفایت آن هر چند ملول و شرمسارم ولی همینقدر مطمئنم که قلب

حضرتعالی بر صدق عرضم گواهی میدهد و با وفور اطلاعی که بخلوص ارادت

این بنده نسبت بخود دارید قطعاً در محضر محترم مقبول است و آثار جبر

بر قصور و تقصیر بحو ... خواهید فرمود

توصیه یکی از ارباب حاجات

.... با آنکه همیشه بعرض حوائجی شرمسار و متالمم معهذا تضییع اوقات

گرامی را

گرامی آنکه وسیله در دست نداشتم روا نمیدانم اینک با اغتنام موقع

موقع بعد از تقدیم ادعیه خالصانه تصدیع میدهم جناب آقای ....

که یکی از دوستان خالص بوده و از این بنده هم سلامت حال و خلق بی نظیرند

برای انجاح بعضی از امور راجع بخود عازم آنصوب شدند و با لبداهه با عدم

معرفت بحال اهالی آنجا از لطف و عنایت حضرتعالی در مورد ایشان

بسیار مستغنی خواهند بود خصوصاً که وجود محترمتان همیشه راهنمای خیر خواهی

مقصود و نسبت باین بنده هم آنقدر آثار مهر و ملاطفت بروز داده اید

که میتوانم بمقبولیت مسئولیت خود مطمئن باشم این است که در این موقع

نیز بذل مساعدت در تسهیل و پیشرفت اصلاح امور ایشان را از آنحضرت

استدعا و استدامه وجود گرامی را از خداوند مسئلت مینمایم

در توصیه یکی از ارباب حاجت

شخص بزرگواری که وسیله عرض این عریضه بحضور عالی شده اند از دانشمندان محترمند

و از اجلهٔ اهل فضل و قلم شیرین سخن و فصیح الکلام و در شرف
طبع و ذکاوت قریحه شهره و فرید ایام و چون بنده را آن حد و مرتبه
نیست که بعرف احوال واقع شوم در وصف اخلاق حضرتش با بدیع
الزمان هم آهنگ و همزبانی شده عرض سکنم رعایت الفصاحة و عرایس
فنجیسه و البلاغة بازرهٔ قطعیه و اگر قلم بنده از عهده تسلیم
این معنی بر نیاید باز گفته دیر سابق الذکر متمسک میشوم که ارسال
ذریعة الدفن فضله واو وسیله اعظم فی عقله و سعود سعد
سلمان کثیر ز هم رلوی حسن کدورت زنگ ختن این بنده مقصود
برای استحضار خاطر گرامی تصدیع میدهم که شخص معظم له بعزم سیر
و تفرج اصفهان و بلاد ان عظم الخطه و بما سبق لعین الله که قصد کرد
جاذبهٔ جنبیت و روحانی را محترم و محل تکریم حمید خواهید داشت

یکی از احباب

ابراهیم

قرابت شیم مراتب ملاطفهای قلبیه که از سوابق ایام با حقیقت نورانی
و فطرت صافیه درباره مخلص دیرین خود آن مبذول فرموده و میفرمایند
همیشه این بنده را محرک و مهیج است که بادای شکرانه و اجرای فرایض
ارادتمندی بپردازم این است که با وجود آنکه از زمان حرکت تاکنون
بر خلاف مواعید مقرر زیارت رقیمه مفتخر نشده ام بتحریر سوغیره را
از شرایط صحت بندگی میدانم و بتقدیم ادعیه خالصانه که تراوش آن
از عمق دل و جان و حقیقت روح و وجدان است خود را قرین
سعادت مینمایم و امیدوارم بهانطور که در ایام استفاضه از محضر محترم
قلب و ضمیرم را التذاذ شایانست عالیجناب مقدمه میفرمودید حالا هم
بدین طور از فیض حضور و مهجورم بصحبتهای کتبی یعنی مرقومات
کلک گهربار که راستی نفوذ و تأثیرش بمثابه فیضان باران بهار است

۸۱

فاطر شما نم را تازگی و طراوت دهید کار بجایی در لب
یاقوت فام تست) عرض میشود
از خداوند جل ذکره العزیز مزید شرافت و عزت و توفیق حضرتعالی را مسئلت مینمایم
تلگرام حضرت میرزا برای اصلاح امر حاجی حسین ح نفر از مجریان در اداره
ح سه نفر از محترمین اینجا آمده در الخصوص مذاکره شود چون وجود حضرتعالی
برای اتمام این امر خیلی مفید بنظر میآید این است ملاحظه آنچه فکر
با صلاح شان امور مرحمت الله لزوماً زحمت داده خواهش دارم عصر شنبه
(۲۵) شهر جاری سه ساعت بغروب بمنزل خودتان تشریف آورده
داعی را قرین امتنان فرمائید) عرض میشود
بعد استعلام سلامت مزاج شریف زحمت میدهد سید غلامحسین حال بمنزل
درجه ۲ ناحیه ۷ از خانواده های محترم آذربایجان است مدرک قانونی
او را مجبور نموده که وارد نظمیه شده و انتظار دارند که کمک را التفات نمائید

داعی

رسالت در آنجا خدمت مینماید از حضرتعالی خواهش دارم رعایت سیادت
و نجابت و خانوادگی او در حقش بذل مرحمتی فرموده مقرر فرمائید او را
ترفیع رتبه دهند تا حقوق بهتری دریافت بتواند عائله خود را اعاشه بدارد
البته امر حضرتعالی در حق این سید نجیب در انظار اجداد طاهرین او منظور
خواهد بود و خود و عائله اش الی العمر دعاگو میشوند زیاده زحمت است
عرض میشود امید الله مزاج شریف قرین سلامت است بعد در خدمات
نوعیه موفق شوید تلگراف حضرت میرزا فعلاً الی الله معینی نایب جوز کردیان
دوم فوج منصور توپ پیاده که مرکز فوج همدان است قریب یکسال است
و کیله خرج نجاله خود دیناری خرجی نفرستاده اگر شرح دهم که در این مدت از زن
بیچاره فلک منصور و دیده خرج با خوشبختی چه قسم زندگی کرده از دو بکنید تا باعث
ملالت خاطر محترم خواهد شد این است لزوماً زحمت افزا شدم مقرر فرمائید او را
احضار نموده امر فرمائید مخارج زن و بچه خود را از محل آذوقه عیالش بگذارد
زن و بچه فی در میان طهران شهری چه قسم زندگی مینمایند اجالاً ان الله در این نکته توجه

[illegible]

قد ذاب من الفراق لحمی و دمی / و ازدادنی الشوق الیکم الم

کم کتب قصتی بدمعی و دمی / کم صبر بالیت وجودی عدمی

اذا لم تستطع امراً فدعه / و جاوزه الی ما تستطیع

رسید امروز ادب تمام شد تمام / چنانکه گشت زبونان ز تیغ ایام

شب وظیفه حمد تو میکنم تذکار / بروز درس ثنای تو میکنم تکرار

دارم گله بی نهایت از تو / اما نکنم شکایت از تو

اخلاص علی از مرحمت تو گله دارد / ای دشت کل آخر چقدر حوصله دارد

ترک دنیا بمردم آموزند / خویشتن سیم و غله اندوزند

اگر در خدمتت تقصیر دارم / بفیض شاملت امیدوارم

از ظلم شد معاویه را نسل منقطع / وز عدل ماند نام علی در جهان

هرآنکسی را خانه مردم خراب کرد / آثار بعد از آن نبود خاندان او

چون بندگان حق همه فرمان بر تواند / تو نیز بنده گردن فرمان حق بنه

هرآنکه

هرآنکه که خدمت چو اکسیر است / بنده عشق هم مرتبه خدمتش کنم

محالست اگر بسر رانی درازی / که باز آید ز دست حاجت تهی

ادب آموز از آن ادب که او / ادب از حضرت خدا آموخت

بنای تربیت خود اگر کسی خراب کند / که شام بگذرد و صبحگاه خراب کند

بنای کار بر ثبات وانم باش / که هر بنا ز صلابت پایدار بود

نظر کردن بدرویشان بزرگی کم نگردد / سلیمان با همه حشمت نظرها بود با مورش

او حاکم است و ما همه محکوم حکم او / ما را چه حد که چون و چرا در حکم اوست

در عفو لذتیست که در انتقام نیست

شرف مرد بجود است و کرامت بسجود / هر که این هر دو ندارد عدمش به ز وجود

علاج واقعه پیش از وقوع باید کرد / دریغ سود ندارد چو رفت کار از دست

آفرین ای ابروی دلدار / اگرم سر برود از سر پیمان نروم

۹۱

کار ما راست کند عاقل کامل تدبیر / که بصد لشکر جرار میسر نشود

رو مپیچ از مشورت زیرا که ارباب خرد / مشورت را کلید کار اهل حق گفته اند

خوش بود گر محک تجربه آید بمیان / تا سیه روی شود هر که در او غش باشد

سخن را آن زمان طمع است و از غرض خالیست / اگر یک بگویی در آن از بیش

منه سر خود با کسی در میان / که محرم نبینی زبان جهان

گشتم اطراف عالم بسی / ندیدم ز یاران محرم کسی

تو را آب بینش و طرب میبرد / چه دانی که دریا چه بر میبرد

چگونه سر ز خجالت بر آورم از پیش / که خدمتی بسزا بر نیامد از دستم

اگر در خدمتت تقصیر کردم / بفضل شاملت امید و اللهم

کسی کو بر تو دارد حق آلا / فراموشش مکن در هیچ بابی

هم نشین بهتر از کتاب مخواه / که مصاحب بود گه و بیگاه

مشو

مشو غماز کس نزدیک شاهان / بترس آخر از آه بیگناهان

در این سرای کهن چیزی بگو سخنی / که بهتر از سخن خوب یادگاری نیست

سخن نپوشیده گفتن در مجالس / نباشد شیوه دانا و عاقل

که از طرز ادب بسیار دور است / نشان غفلت و مکر و غرور است

از برای رضای خلق مکن / خویش را مستحق خشم خدای

گر جانب حق نگاه داری / حق نیز تو را نگاه دارد

از دست تو صد شربت شیرین بچشیدم / یک شربت تلخ از چشم اگر باشد

کار بد را گر تو در پیش / ز عاقبتش بگو بر اندیش

هر نیکی که در این گشت زوال / هر آنکس در جهان بر دو روی روزگار

لعنت توانی از جهان گذشتن / ز جرم کس چرا نتوانی گذشتن

مرگ چشم ... که خوار بود / در شجاعت بزرگوار نبود

گرچه محرومم و مهجور از فیض حضور لیکن از دو رسالی نزدیکم نه نزدیکان دور

ان یوم الفراق حرق قلبی — احرق الله قلب یوم الفراق

لو وجدت علی الفراق سبیلا — لو جدت الفراق طعم الفراق

اگر به دست من افتد فراق را بکشم — تا آب دیده دهم باز خونبهای فراق

معروض میشود — از حضرت احدیت جلت عظمته مزید عزو شرف و توفیقات

حضرت عالی را مسئلت نموده پس از اظهار خلوص و ارادت زحمت میرساند

جناب جلیل از اجله سادات و سالهاست در مشهد مقدس رضوی علیه شرفه

الله مجاورت دارند عالیه بقصد تقبیل عتبات مقدسه عراق حرکت

نموده و قصد شرف حضور را دارند این مختصر را در معرفی معزی الیه حضرت عالی

عرض مینمایم اجل گردید از اشخاص با پرهیز و اهل سلوک است و عیال او

بیدریه بهارات بنمنی دارد حضرت عالی بهمه دقت درباره ایشان

ملاطفت و مهربانی فرمائید مرحمتی اگر ایشان نیز بشمه عنایات

عالیه شما در عتبات مقدسه دعا گو و ثنا جو بی ناهر خدمات الله

اشتیاق ... امروز ... ایام ... از ... برسانید ... (حاشیه)

در جواب اظهار دختر شاه فرموده اند

از شما دختر رو خواهم گرفت — جای دختر زر پسر خواهم گرفت — بعدا از اینکه به این جار

اظهار مقال بحیره انفعال بدینوجه بی وجه مقنعه از روحیه مدعا رسید لازم که افراد

انس و آفاق جنس را انس یکدیگر فطری و بنیر از نظر بنظر مستغنی و منغص است که فردی زوجی است را

و هر طاقه بجفتی پیوسته هر گوهر را بعقدی کشیده و هر جنسی را بعقدی سنجیده اند هر بیاری رنگ

سر بهنه و هر پروانه ز شمع که بهنه کرده خاطر صدق اشراح که مصداق مزاج

گرفته مصداق و از ازدواج یکی از پردگیان حرم دل اعلات شان ایشان تعلق

یافته میخواهد که با رجه پیغمبر خود را بجزیره وصلت وصله نموده و بعضی هم حرم

حرمان پیوند نماید تو گدا مایه در رقیت میخواهی که بیمر دلسودائی هر چند

در این بازار این خریدار را انگیزد لکن از آنجا که صیرفی روزگار و جوهری را

کار همین است که گوهر پربها را با مهره میار رنگ در یک سلک کشید و میکشد و درّ

گرانمایه را با سنگ بیکپایه در یک پله سنجیده و میسنجد هر آینه تمنا و تنخواه را

اگر ... اسیر ... بی ... کمال ... (حاشیه)

۹۰۲

کشش او در امیدرا بنوید فرح فزای با نگاه و لج ولج حلقه در دو نجه بیحیا بکت بدارایت

بنا بمیزان الیف در مرد و زن قالی بود که قرعه حالت بنام ما افتاد چند روزاست

که این گفتگو در میان و این حرف بر زبان است الحمد قرعه سعی سالی بدیل است از منوال

الطرف شایان شرف جوابی و نوایی ظاهر نموده ما کم لطف عمیم و عنایت کرامت ۱۰

سکان با تو بوده بهم رسد ما مول آنکه بود حرش بر دریا شرف شریف

در دیدار امکانات اهتری اینی سرف در وکوش اعتمادی را بهر ولایه ناسفته

همی لک ٤ ... سالک شفقت با گوهر ارانه سالها رانه چون طناب و اتهاب نمایم

و بعض حاجت و بیک فطانه سکوتی بیان عنده کم روحطاب

بهم ایام کامرانی و اعوام شادمانی جاوید ابد ارزانی باد والسلام

در جواب یکی از دوستان فرموده

بعد از ظهور طوامیر شوق و اشتیاق و نشر مناشیر وفاق و دوستی از محبت اثار

مودت پیرا میدارد که وصول مکتوب مرغوب مودت اسلوب آن محبوب

گرایا

سرا پا خوب در حین خاطر محبت مظاهر که مشتاق مطلع رجالات خیرت

علامات بود اتفاق و قسم ار بدشی وجه محمود خوشنودی افزود الحمد الله الودود

فقره در باب خویشی و قرابت فلان با فقیر مکتوب و خواهش نموده بودند که از ایشان

مرحمت و موصله معزی الیه مرقوم و در فحاوی طی و ادی اشعار رونمایش ولز

بنی اعمام مجوبی بجناب معلم و علام سازند سبحان الله چه گنجایش این معنی دارد که

از آنکه ایشان بنی عم باشند یا نباشد برادر بزرگتر شمرده میشوند نهایت می‌خواهم

و مرابطه از جانبین فیما بین است که بول دین را در حیث وراثت

و ولاد و اتحاد یافته ز مرتبه خویشی و رتبه قرابت این سخن غرابت دارد

و حال آنکه بنی آدم اعضای یکدیگرند که در آفرینش ز یک جوهرند تا

بیگانگیها که بیکاتیک زینه و پر حرفهها که نزدیک کشیده حاشا ثم حاشا در عزیزی

بغیر دیده خویشی و خویشی نبینند بلکه همه را فزونتر و بهتر از خویش میدانند

این زمره نا خلف که از بود آنشند قومی بسر و پس جامعی بیشترند گرداد آن

۹۰۴

تمام از یک پدرند یگانه چرا بیگانگی میکنند نهایت تحت کلام بلاغت

انجام سید الانام علیه و آله السلام نعمة اتبع داخل النسب و خارج النسب خود را

بهیچ وقت بنار توهم فاسد داخل سلاله سلیله که تبارش نمیشمرد و از طایفه

که نسبش اصلا گسترون نمیرود که در بصر بصیرت دانش و بینش نمایش تمام

دارد که فردی از افراد انس و طایفه از آحاد جنس را بر یکدیگر مزیت و رجحان نمایان

که جمع نسب نسبت مصطفوی و جبلت مرتضوی جهت اعزاز و امتیاز

داشته باشد که آنهم فی الحقیقه منوط و مربوط و منضبط و مشروط بطاعت

خالق و تبعیت و پیروی آن پیشوای خلایق که ان کنتم تحبون

فاتبعونی یحببکم الله ورنه تیر را اگرچه از بدی توبه بغمزه جبهه میمانی

بکبر و لفظ منه ان اکرمکم عند الله اتقیکم سید قرشی که از ورع و صلاح

طاعات و طاعت خالی و با خلاف میکوید بر ترجیح و تفضیل را الکود

حبشی که بسمع و طاعت تحول داشت مردنا گراهی تبود قیمتی

جز برا

جز قیمتی نبود پس از درک مدارک دنیا افتخار با آبا و اجداد عیب بزرگی

ندارد و بکاری نمی آید که اذا نفخ فی الصور فلا انساب بینهم یومئذ و لا یتساءلون

نیکو شدن بر نسبت مردم نه نیکوئیست بو جهل و بولهب همه خویش پیمبر بند

و همچنین در انهماک بهوالک دنیا نیز نسبتها و عالی بنوت پیوسته که ماید

اصل و نسب و سرمایه زخارف فانی شعب جمعیت اسباب شاهانه میکردد

پادشاه زادگان بی دانش بگدائی برسر تا رفتند و نتار زادگان دانشمند

بوزیری پادشاه رفتند زیرک و بزرگ کسیست که نظر بمفاد انا بس زیانهم

انشبه منهم ان با بهم داشته باصطلاح زمانه پسر و ابن الوقت باشد بر نکاه

فتدان لنا فلان و ما احسن ما قیل مرد باید که چشم وقت نگر از حدیث بردو

دی نگر سنگ آموخته خون بهاست سنگ بیعهدیست راه الکوهر

گهرانرا گهر آن نه بس که کسی از گهر آرد عار جهد باید که دیگر بکند تقیر

از این کی قیاسات دیگر چو اگر شخص وضیع بمرتبه رفیع رسد در مقام

تشنیع و تقبیح او نباید در آمد و طعن و یا زنگ نه اطفال نباید کرد وجود را

در عداد اعداد اعداد حق چرا باید در آورد نعم ما قال الشاعر

اذا رفع الزمان مکان شخص وانت احق منه بان تا عد

انعم رتبة المرأة تمک و دم ان قربت وان تباعد ولا تعق

الذی یدبر فیه یمکن رجلک عن الحق تقاعد فکم فی العرس اهل و عروس

ولکن عروس الوقت من عمه باتح تاکفتها و نا نو شتها واحوال ابرار

دهن نفاق و طمع و تقاد و فطرت جواد کرده ختم نمود والله

قرابت ثم صفحه عطوفت طراز صحیفه اللیل الاعزاز که بمانه رعوف ملعمه مرقوم

و بر افراز نامه موسوم بود در این از منه فرخ ذات میمنت درجه اوراق فرمود چون

مبنی بر التقاط و منی از دلالت بسنه شریف و عنصر لطیف بود شکر الله الملک

ولیکن نامت ها بجا آورده از بعض مضامین رقعه شریفه که اکره دلالت بر تسلیخ بکیف و جبر

در حیف که از جانب ایجاب از ایجاب صفا و استماع فرموده در مقام

نوعی

توصیه رازی و نصایح مشفقانه پدرانه فرمیم بود پدر و انجا که بنهند که هرچه از طرف بندگی حضور

حضور مبارک رسانند از تمام کذب است و خود حضرت عالی بخوبی از عالم واقف

و با مردم بی درد پا نیز عارف اند هرچه گویند و بوینید خود را از جمعیت مجازانداز

خیلی خیلی وطن از دست توجه دلم و خاطر بهره بیوسته اگر نیز ندوانه چیزی مرا از تو

گرویدن میشد در آن ای پسر که نمودت با من اش پیش بود و چون صفه بمن کنم اگرچه آتش شده

آتش افروخته مبادا کم که خوش بود زیست لیک نشد متمم اما جانب پیوست هم کوتم که

آتش بر آتش افروختم و از همه کرمها جز دل آتش دری تو سودی نبودم دام دفتر کتاب

حسرت از دیده روانست ما کم در دهن اما که حفظ رسم مواقفت را از کفته حافظ

همی اهل کفت یا رب این آتش که در جان منست سرد کن زان سان که کردی بر خلیل و یا بحر

در از نفسی بس ولایت سخن کوتاه او لیس اگر بر این کار تو را بار نیست

یکی کار از این خوار کار زیب بد کرد یا با وجهی از خود و از چه است تنگ شود و

از هوای خود دل برکن یا فرق بر خرچ نخیه هست همی خود را شارت سالخ و یکی

خاطر دز جز زهای تو بر دلم از خود بیت ترحم و بیکدیگر است تا مواظب شود

و فضولیها از میانه برخیزد و ما را هیچ ملالت با ملالت نیامیزد هر چه با یکدیگر گوییم
روا باشد اگر همه ناسزا باشد کارها از ما بر سر صواب باید اگر چه جمله خطا باشد
و اگر مرا خود قابل اینگونه صحبت نمیدانی باری مکروهات را نیز بمقدار حوصله تنگ سوخته
بسیار در خور باشم بر دوش باشم تا در طریق بندگیت بعد ازین
بیهوده نپویم و از الطاف خداوندیت بطمع گام زیاده نجویم والسلام

رقعه کلمه آمیز

یا غایة مقصودی آخر نه کم از قاصدی و کاتبی اگر همه عتابی باشد آخر چه باشد
که دیده کاتبان در راه خطابت سفید را از سواد تو دل فریبی و سیاه روزان
تیره روزگار را از بیاض صفحه ضیائی بخش والسلام

رقعه

اگر در مجاری عالم بسط مقالی خواهی از من ملالم مجالی نیست و اگر از
موجبات ملالم پرسی چگویم که بذکر آن مقالی نیست همی دانم که هیچ ملالم

دانم

و همی جوییم که هیچ نجوییم و همی گوییم که هیچ نگوییم ولی آنکه میداند همیگوید بجوید آنکه
نجوییم همی گوید بگو والسلام

در خطاب بمعشوق نوشته اند

هر کجا معاینه بنمیت تو گوئی در دلی و هر جا بجا طراوت بهانه در مقابل
ندانم در دلی یا در دیده چه دیده و کلیم دل دیده ام دلی و دل دلبر شد
از دیده اثر نماند و از دل خبری در هر دو جهان تو ماندی دگری والسلام

در عجز از اظهار مافی الضمیر گویند

مراد در آن حضرت تعالی از نگارش این نگارشهای مقرره نخواهد بود چرا که چندین واسطه
که هر یکی مرتبه تنزل از دیگریست از خانه دل تا خانه شرح خاطر را در کلمات
و از نزول بهر یک از مراتب وسایط نقصی پدید آید که نفس از مرتبه اطلاق
مقید بتعینات فکری نشود معانی از یکدیگر ممتاز نخواهد بود و لکن الاطلاق
فی التقیید و تعینات معانی نیز تا بر هوای متنفس از قلب منبسط نگردد
تا بر تحدید مخارج و تصویر حروف نخواهد بود و مجددها حروف با صور

ترکیب نپذیرد هیآت کلام نخواهد گرفت و تا در ازاء هر حرفی و لفظی نقشی
متین و مصطلح بنیاید بتحریر از آن تعبیر نتوان کرد پس نقوش نامه که بچندین مرتبه
از حضرت دل متنزل است و در هر مرتبه وی را نقصی حاصل در حقیقت دل
چگونه حکایت نمود و از حکایت نامه حالت دل چگونه معلوم توان نمود
تو دانی که عمریست دل در عقد محبت آویخته و جان با خاک حرمت آمیخته
هر دم بیکده و گاه در پیشگاه شهودت مشهود بلکه با آن حضرت یکی وجود
موجود با اینهمه باز از فرط ملت از ما سلام خبری نیست هنوز والسلام والاکرام

تعزیت نامه — فلک آمد همه خبرهاش خوب بود و در هو شهودش

یار مشفق و مرغوب از آنکه از یک جهت خاطر بیره عقل قدیمی را که آیم الوصف
خسته و آزرده داشت پس از مرگ جوان ناکام ... در این حادثه تعزیت نگار
شکسته دل و پریشان حواس بیاتم که شرح و بیان نمیکند هر چند چنین

عرض کرد

عرض و بدل از همین در دمانی مسعود لطاها با آنکه موجودات لیکن
با والد گفتند او مرغی لا تبعدان و فرق لا تحالک چرا که آن وضع
اتصال لازمی بحضرت ملک متعال شاه آنست بهال خواهد شد
حق الیقین است که تکلیف صبر و شکیب در این مصیبت مالا یطاق است
اما بمرور روزگار عاقبت کار بصبوری و شکیبائی خواهد کشید فقلت لها
یا نفس مصیبة اذا وطنت یوما لها النفس ذلت

اخوی اعز و مهربان

کاغذ شما رسید از شنیدن احوال شریف شما مشعوف شدم
هر چه نوشته بودید عین صواب بود و حرف بیجواب قال الله تعالی
فی محکم کتابه و مبرم خطابه لکیلا تأسوا علی ما فاتکم ولا تفرحوا بما آتاکم
مع الحالة ندامت فایده ندارد و غرامت عاید و پیوسته از جانب
شما این تحبت را دارم که شما چرا عمر شریف را صرف این امر سخیف

میکنید

کرده اید که روز با رنج و تعب بسر می‌برید و شب را بجهد طی کنید و از دزد و دغل

نشوند مگر دروغ و ننوشید الا دوغ و از دختر دنیا را در این رحلت

اشتاء و تصنیف بید بمصرف رسانید استدعای دعاگو از آن اخ اعز مجتهد

این است که یکّه صرف نظر از آن نواحی نموده بایی صفحه دلکش و خوش

آب و هوا تشریف بیاورید و کاتبی با امور موظفه خود دست

و قانع باشید و این دو روزه عمر را بطور قناعت امرار معاش نمائید

باید رحمت است

بدوستی نوشته اند

مخدوم مهربان من از آن زمان که رشته مرا دوست حضور گسسته و شیشه شکیبائی

در سنگ تفرقه و هجران شکسته اکنون مدت مدیدی است که نه از آن طرف

برید سلامی و نه از این جانب قاصدی و پیامی طایر بلکه تا بازار پر بسته

و کلبه مرا ودادت را در بسته تو گفتی که بجا آرم گفتم که بیاری عهد و پیمان و

دوستان

وفا داری و دلداری و یاری بحمدالله فراغتی داری نه تعزی و نه حضوری نه زحمتی

نه بیخوابی نه بر هم خوردگی و نه اضطرابی تقدیری که بکلی نخست بکلی جان داد

بهر که هرچه سزا دید حکمتش آن داد شما را طرب واداد و ما را تعب قسمت شما

حضور و نصیب ما سفر ما را چشم براه است و شما را شوخ چشمی در بر

فرقت مایل تکیه بالش در بر یا آنکه چشم انتظارش بردر خوش

بحالت که مایه معاش از حلال داری و هم اتعاشی در وصال نه چون

ما دل افگار و در چنین ترتیب گرفتار بروز که روزه داریم و شبها بدریوزه نگر

خدایا اگر (شما چگونه چگونه اید) روا باشد کرمی در بند بخت و شما بر سبزه‌های

پر درخت مختصر از اسباب رزمی نداریم و اسباب عیشی ترتیب داده دلیم

پیاله مطربم نالهٔ اشکم شراب جگرم کباب اگر شما را هوس چنین رزمی و بیار

تماشای سید اللّه عزیمت ببیکلفانه بکلبه‌ام گذری و بچشم‌های پر سیدان گوارا

نظری باشم و دولت منتوانی بسم الله اگر حریف باشی

هدیه الوقایع شرح نوشته اند

روز وصل دوستداران یاد باد یاد باد آن روزگاران یاد باد با مصاحبت یاران

صادق و دوستداران موافق بیش از آن نعمتی است که قدر آن ندانسته

از همنفسان که پیش یارید این شکر چرا نمیگذارید قوم موسی در وادی

تیه که مائده آماده و نعمت موجود و کباب بی آتش دود از جانب ودود

میرسید قدر آن ندانستند شکر آن نگذاشتند خواهش بصل

و ثوم کردند و عدس و قوم خواستند لاجرم نوبت تغییر نعمت رسید

و اشرف خوش مبدل گردید در این صورت قدر صحبت آقا عم را

خوب باید دانست و شکر باید کرد و الا آنچه بمصاحبت آقا عمر

باشید وقنا ربنا عذاب النار

[illegible]

اما بعد غرض از تحریر و تسطیر این ذریعه و دیعه پس از حمد و ثنای حضرت واجب الوجود بی بود

و بعثت محمود و نعت و خاتم بعثرا حضرت و دعوا آل و عترت آنجناب علیهم صلوات

الملک المعبود از آنجائیکه خلاق عالم و مصور بنی آدم بمضمون کل مولود یولد علی الفطره

فابواه یهودانه او نصرانه او یمجسانه هر فردی از افراد بشر را بفطرت اسلام

خلق فرموده و بمدلول السعید سعید فی بطن امه و الشقی شقی فی بطن امه

سعادت ابدیت را در کمون ذات هر موجودی قرار داده که در این نشاء

بعضی بمنصهٔ ظهور و بروز رسیده و بعضی دیگر بواسطه عروض موانع مستور و از

مقام تشرف باین رتبه بلند و رتبه ارجمند مهجور مانده از جمله یکی سعادت

دین مقام با این دلخوشیهات ابدیت مسلمانی و صحبت گردیده و طریقه و سلک

مرجوح و شیوه ما سمعنا بهذا فی آبائنا الاولین را متروک داشته نقد

عمر اهر عبادان در این تاریخ بشرف اسلام مشرف گردید و شهادت دادیم را

باعتقاد قلبی و زبانی جاری نمود و این ورقه ابدیت را بعنوان تذکره

وجهت مسلمانی خود تمام کردند و بر عموم مسلمین للّه است که مشار الیه را مسلم دانسته
و با او معامله اسلامیت نمایند و جان و مال و عرض و ناموس او محترم و محفوظ
بدارند و للّه حسن العاقبة والسلام علی من اتبع الهدی وکان ذلک تحریراً
و وقوعاً فی شهر ۱۳۴۲

صورت عقدنامچه

بسم الله الرحمن الرحیم الحمد لله الذی جعل الازدواج والنکاح رحمة وحرم
الزنا والسفاح بعدله وحکمته والصلوة علی نبیه وصفوته محمد المبعوث
لنشر احکامه وتبلیغ رسالاته وعلی آله وعترته عنان رخشار
شاهد سخن که از حجره جان بجمله زبان گراید وحدة الحمد بشهود بمنصه
بیان جلوه گر آید حمد و سپاس بیحد حضرت شاید و تقدیم ستایش باید مرا که
محذورات عقول و افهام بمنطوق ما عرفناک حق معرفتک از
همخوابگی شواهد معرفتش محجوب و مستور است گلگونه طراز آن کونه زیبا

وعانه

وعانه پدید از آنچه دلالت بر سید رسل و هادی سبل احمد محمود
ابوالقاسم محمد صلی الله علیه و آله عقد کلی شاهد که آب و رنگ خیار حقیقت را بکر
آمیزی شاهد شریعت او است و واسطه آن عقد و مشاطه آن وجه حضرت سید
و منقبت تالی آیه و والی ولایت انما ولیکم الله اورنگ نشین مسند
لدان هل اتی صاحب سریر عرش نظیر مقدار شریعت و ان من شیعته لابراهیم
علی مرتضی علیه من الصلوات انماها و من التحیات ازکاها که مجدد جهات
شرع و مجدد آیات فرع است اما بعد چون از لقاء الله الاکرم
ولاء داد این سلسله بکرم محکم و اتکحوا الایامی منکم مبانی ازدواج و استزاج
ساخته و بامر تناکحوا و تناسلوا افراد انسان و آحاد جنس را بهتنا سج
این امر لاعلاج ساخته تا نتیجه دلک المراتب در بهترین وقتی و سعادات
و خوشترین ساعتی که از ساعات مقرون بخیر و برکات است مقدر نمود که مبارکه دائمه
و مزاوجه ملیه اسلامیه واقع و جاری گردد فیما بین فلان ابن فلان و سرکار
مخدره محترمه فلانه صبیه فلان بصداق معین و مهر مبیّن مبلغ

فلان مهر زوج زوجه مرقوم فیما بین شرح ذیل الحکم فقد

که مبلغ فلان از آن معجلاً بسکه رایج و دیگر دین است بر ذمه
زوج که عند المطالبة کار بر زوجه ارزد ۱۳۴۳

الحمد لولیه والصلوة علی نبیه صلی الله علیه و آله

و بعد از آنجائیکه توفیق ربانی و تاییدات سبحانی شامل حال
نور هدایت بقلب او تابش نموده در مقام ترک طریقه اسلاف خود برآمده
در عالم حضور اقدس و مجلس منور حضرت حجة الاسلام اولیای شرع مطاع طهران حضور یافته
کلمتین مبارکتین شهادتین را بتلقین بعضی از حضار دار الشرع بر زبان جاری و کذا
شهادت بر خلافت و وصایت بلافصل حضرت شاه ولایت امیر المؤمنین
علی ابن ابیطالب و امامت حقه ائمه طاهرین بر زبان خود جاری و همه را
اقرار و اعتراف نمود و مختصری از ضروریات این دین مبین را تعلیم گرفته
و اسم خود را نام نهاده لهذا از تاریخ مرقوم برادر دینی اهل اسلام و داخل
در مسلمین است و مشار الیه را در زمره مسلمانان دانسته آنچه لازمه همراهی و تقویت

و مهر بانی

و مهربانی است درباره مشار الیه فروگذاشت ننمایند و البته ما جور و مثاب خواهند بود ذلک
... باعث از نگارش این ورقه شریفه شرعیه آنکه در حضور حضرت حجة الاسلام در عالم حضور حضرت
اولیای شرع مطاع للنفس اللایح طهران جناب حاجی فلان دام اجلاله وبقاه بحضور مصالحه
لازمه شرعیه نقد نمود بقلیل ... و عوائد معینه و حکمیه کل شش دانگ قریه ...
ملک مستقر فی خود را واقعه در بلوک ... مازندران با کافه توابع
و لواحق شرعیه و عرفیه عادیه آن هر قدر که در اراضی و قطعات قریه ... مقسوم
تصور شود از تاریخ تحریر ورقه الی سال شمسی که منتهی میشود باخر سال پارس ۱۳۰۵
که موقع برداشت محصول صیفی و شتوی است در قبال مال المصالحه ...
که با قساط مقرره بشرح ذیل ... مصالح اول نقد مقاصه برداخت و قبض رسید
دریافت دارد و صیغه مصالحه لازمه شرعیه بمراتب مرقومه اجرا گردید و شرط نمودند
اولاً هرگاه متصالح هر قسطی را تا ده روز بعد از آن تاخیر انداخت مصالح نسبت بتقسیم باقی
حق فسخ داشته باشد و مال الصلح ماضیه را تمام و کمال بمصالح برداخته و انتقال ...
اگر خواهد ... قریه سطور که ... بفروشند ... لازم و ...
... عادیه است ...

که بر عهده خود مالک است تا آنگاه — — — — رانگاه — — —

و در ضمن عقد خارج شرط نمود هر گاه آفت سماوی یا ارضی بحاصل و زراعت [illegible]

بقدری معتد به طرفین بعد از بازدید و تعیین مطابق آنچه [illegible] بصاحب از

مال الصلح مبلغ تخفیف دهند و کان ذلک . . . .

و بعد — — — — — باجاره لازمه صحیحه شرعیه [illegible]

و همگی یک دستگاه عمارت متصرفی خود را که مشتمله است بر سه اطاق تحتانی و [illegible] فوقانی

و [illegible] زیرزمین و [illegible] طویله و [illegible] بهاربند با متعلقات آن [illegible]

کائنه [illegible] محمدیه [illegible] از تاریخ تحریر لغایت [illegible]

[illegible] سنه ۱۳۰۲ شمسی بمال الاجاره [illegible] هزار [illegible] نقد [illegible]

بر [illegible] در آخر هر برجی . . . . [illegible] مقامه [illegible]

در [illegible] و ضمن العقد شرط نمودند [illegible] حق [illegible] اجاره [illegible] سال

[illegible] طرفین [illegible] و در صورت عدم [illegible]

[illegible] تاریخ [illegible] رفع [illegible] خواهد داشت و دیگر [illegible]

[illegible] بر عهده خود [illegible] و [illegible]

دیگری از

و تنظیفات عمارت [illegible] و هرچه زجاجه در [illegible] بسبب غفلت

[illegible] در عمارت [illegible] از عهده غرامت آن برآید و کان ذلک

بتخ فلان از مال مختص فلان فلان بحالیه بذمه فلان فلان بحالیه [illegible]

و حق ثابت است که الی [illegible] ماه [illegible] مسطوره را [illegible] ششماه [illegible]

کارسازی نماید [illegible] و [illegible] ذیل [illegible] عرصه [illegible]

و [illegible] ملک [illegible] مرهون [illegible] در مقابل [illegible] مسطوره [illegible] قرار داد

و بتصرف [illegible] که فک نمود [illegible] داین [illegible]

و در ضمن عقد [illegible] وکالت داد [illegible] را در صورت [illegible] تا آخر مدت

[illegible] دین خود را ادا ننمود و [illegible]

[illegible] مرهونه را [illegible] دین خود را استیفا نماید و اگر قیمت [illegible]

مرهونه کفایت دین [illegible] ننمود باید [illegible] را ادا [illegible]

و اگر قیمت مرهونه بیشتر [illegible] باید [illegible] ادا [illegible]

[illegible] و عقد [illegible] بر شرط [illegible] در [illegible] فوق

[illegible]

غرض از تحریر [illegible] در [illegible] خان [illegible]

[illegible] مرحوم [illegible] طاب ثراه [illegible] و بعد [illegible] اجتماع [illegible] شرایط معتبره [illegible]

[illegible] و [illegible] و العلم [illegible] صحیحه

شرعیه [illegible] فلان [illegible] املاک [illegible] و دارائی [illegible] عقار و عمارات

و اراضی [illegible] و [illegible] و [illegible] و مزارع و [illegible] شهری [illegible]

و اسباب [illegible] و نقود و جواهرات و [illegible] مصداق

علیه [illegible] و نقد و جنس از منقول و غیر منقول از [illegible]

[illegible] و بالجمله آنچه خود [illegible] از هر [illegible] اسم [illegible]

و آنچه [illegible] از والد ماجد مرحوم [illegible] انتقال یافته

که [illegible] شرع است [illegible]

بشرع میراث از [illegible] مرحوم [illegible] طاب ثراه [illegible] و استحقاق [illegible]

از کلیه [illegible] املاک [illegible] و [illegible] و در [illegible] طهران [illegible]

و هر [illegible] از هر جنس و هر نوع و هر [illegible] آنچه [illegible] تصرف [illegible]

[illegible]

[illegible] که در [illegible] آنچه حصه [illegible] جناب [illegible] که [illegible]

[illegible] شرع است [illegible] ملک مطلق و حق [illegible] صدق [illegible]

در عوض و مقابل [illegible] رایج [illegible] طهران [illegible]

[illegible] در [illegible] عقد شرط نمود [illegible]

از این تاریخ [illegible] فسخ [illegible] خود [illegible]

[illegible] خود [illegible] رفع [illegible] و کان ذلک

[illegible] از [illegible] قاضی [illegible] سلطانی [illegible]

[illegible] خود [illegible] دعا [illegible]

[illegible]

عرض میشود مدتی است که از مجاری حالات شریفه جناب اجل عالی اطلاع
نداشتم این روزها رسیده محترمه رسید بشارت سلامت مزاج مسعود را
اعلام و موجب خرسندی و اطمینان خاطر گردید از خداوند جلت آلائه
مسئلت دارم جنابعالی را همیشه موفق و مؤید و مصون از شر بلاها و آفات بدارد
غالباً از جناب ... جویای سلامت سرکار هستم حمد خدا را که [illegible] نیز
هنوز رمقی داشته مشغول [illegible] و وظایف مقرره را [illegible] اشتغال دارم
آن بر [illegible] رسیده [illegible] آمد لکن [illegible] جا را [illegible]
محبت [illegible] دارم خدا [illegible] محبت بخشیده از حضرت
احدیت [illegible] جنابعالی را مشمول [illegible] رحمت نماید
عرض میشود از خداوند مزید توفیق جناب [illegible] را در [illegible] مسئلت مینمایم
خدا مرحمت [illegible] ... [illegible] است و اگر [illegible]
[illegible] دارد [illegible] اوراد [illegible] مخصوص [illegible]

جناب [illegible]
جناب [illegible]
[illegible]

تا چه اندازه شفقت کرامت فرمیدهد در کوی سرکار عالی بیش از چه [illegible] دارد

عرض میشود از خداوند جلت عظمته دوام موفقیت حضرت عالی را
در دستگیری مظلومین و رفع ظلم و احقاق حق مخلوق مسئلت نموده [illegible]
مرحمت [illegible] جناب [illegible] که مرد فاضل و [illegible]
خودش [illegible] دارد که خدمت حضرت عالی معرض خواهد نمود تمنا
مینمایم در خصوص عرض او توجه خاصی فرمایند [illegible] وارد آمده
[illegible] که [illegible] فرمایند اگر [illegible] ده دقیقه با خود این
شخص فاضل صحبت فرمایند معلوم میشود که حقیقة مرد فاضل دارد
[illegible] حیث رعایت این ضرورت [illegible] دارد
[illegible] وزیر [illegible]

آنچه [illegible] از آن [illegible] داده میشود از قرار ذیل است

[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]

[illegible]

[illegible]

بعرض میرساند همه حرکت حضرت عالی از طهران و تشریف‌فرمائی بمقام مقدس [illegible] اما در صدد [illegible]
توسعه [illegible] در مقام استفسار از حالات سعیده آنجا و در ضمن شرح حال نماید گرفتار
متنوعه [illegible] که هر روز در لباس جلوه می‌نماید [illegible] وجود خود نمائی میکند از این
مقصود و مطلوب [illegible] حالیه خداوند قبول نموده موفق
بعرض انحصار میشود سؤال از حضرت حق‌تعالی جود و عز وجوده آنکه مزاج مسعود عالی را
بمائده نعمت صحت و سلامت منعم و [illegible] ملبس فرموده بتوابع آلاء محفوظ
و از کافه اسقام و آلام محفوظ داشته توفیق نشر و ترویج شرع انور و این مقدس را
کما ینبغی عطا فرماید انه قریب مجیب اگرچه [illegible] مخلص را از
فیض صحبت [illegible] لکن نعمت [illegible] در مقام مقدس را که بس
بزرگ [illegible] در [illegible] و [illegible] در ضمن [illegible] نیز
آسوده [illegible] قریب [illegible]

اگر ضعیف [illegible] چه نعمت است [illegible]
آنکه دعا [illegible] لکن [illegible] ضعیف [illegible] که از [illegible]
[illegible] خداوند [illegible] که [illegible]
[illegible] الطاف قلبیه عالی آنکه [illegible]
تعالی [illegible] در حق [illegible] دعا [illegible]
ایام توفیق و عزت [illegible]) [illegible]
[illegible]

عرض میشود بعد اهدای سلام و مسئلت توفیقات کامله سرکار عالی در جهات [illegible]
حضرت حجت عجل الله فرجه [illegible] رحمت [illegible] حال [illegible]
و [illegible] دارد که [illegible] بعرض [illegible] دلم [illegible]
[illegible] و اگر حقیقة از طرف [illegible] در [illegible]
و حق او [illegible] دعاگوی سرکار عالی [illegible]

تعزیت‌نامه بمادر
(السلطان رضا شاه پهلوی شاهنشاه کل ممالک محروسه ایران) بسم الله الرحمن الرحیم
الحمد لله وکفی والصلوة والسلام علی عباده الذین اصطفی و بعد [illegible]
و [illegible] ازین [illegible] صحیفه [illegible] از [illegible] دعا [illegible]
از [illegible] طهران
حضرت [illegible] شرف حضور [illegible] ..... و بعد بحضور
[illegible]
[illegible] و [illegible]
[illegible]
شاهنشاه دادگستر نعمت افزا [illegible] دولت و مملکت [illegible] مالک تاج
و تخت ایران (السلطان رضا شاه پهلوی) شاهنشاه کل ممالک محروسه ایران....
خلد الله ملکه و سلطانه نصره الله تعالی [illegible]

[illegible]

از طرف قرین الشرف همایونی و از طرف [illegible] اینقدر [illegible] گذید و با کمال [illegible] در ضمن عقد

خارج الله [illegible] ... و [illegible] و مسعود گردید [illegible] از قلم تحریر [illegible] سال کار [illegible] و مالکی [illegible]

ظاهر بود [illegible] بود جمیع کلاً ام بعضاً عیناً او منفعة حقاً للغیر بر آید و در جمیع [illegible]

شرعیه علاوه [illegible] العوض [illegible] از جهات تام [illegible] و جهالات

و تصرفات وارده کائناً ما کان و با [illegible] کلاً بر کرار ان [illegible] همایونی

بر آید فیما [illegible] الواقعه [illegible] قرات و قراء [illegible] حقوق مالکی

متعلقات و منضمات آن در مملکت [illegible] سلطان [illegible] همایونی [illegible]

عالیه سلطانه و ملکه [illegible] [illegible] همایونی [illegible] تصرفات

مالکانه کتصرف الملاک فی املاکهم و ذوی الحقوق فی حقوقهم [illegible]

وکان ذلک [illegible] فی شهر [illegible] [illegible] ۱۳۰۳

[illegible]

قرین حجر و مسعود سعادت شد توقیع رفیع منیع و مکتوب محبوب [illegible] عزت [illegible] عزا

ملفوف آن [illegible] شرف صدور یافته بود [illegible] [illegible]

[illegible] و دل [illegible] شوق و حرمت [illegible] که قند و شکر [illegible]

[illegible] را شیرین کند [illegible] [illegible] روح [illegible]

و [illegible] آن [illegible] پرورش [illegible] کلمات [illegible] [illegible] را

موجب [illegible] و شکر [illegible] نشده داشت که جان را [illegible]

در حضرت [illegible] عظمة [illegible] و [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] را [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] ملاطفات قلبیه [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

۱۲۲

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] بشارت [illegible]

[illegible] که از [illegible] حضور محترم [illegible] مستفیض و متنعم گردد [illegible]

مفارقت و از [illegible] امور [illegible] [illegible] رفته بود [illegible] مطالب

[illegible] که مرقوم فرموده [illegible] [illegible] [illegible] دل [illegible] [illegible]

و [illegible] [illegible] گفته است که هر چه [illegible] [illegible] در تحت [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] که

امورات اصلاح و تمام [illegible] [illegible] بر آید و [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] دل و جان [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ۱۳۲۸ [illegible] [illegible]

رفع [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] آن

[illegible] [illegible] کرده [illegible] رقم [illegible] می‌شود

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] دارم

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

هوا و [illegible] [illegible] [illegible] قدرت حرکت و تشرف

آستان [illegible] را ندارم [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] فرموده [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] رحمت [illegible]

اگر چه [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

لکن [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] کرده

٩

بر رضی آل آب ... حضرت حجة الاسلام دام ... الاسلام و خلیفة الله

... افضل الصلوة والسلام ... الشعالی ... رؤس الخواص والعوام

من الانام و اطال ... بقائه ... و ادام ... بالنبی و آله الکرام ...

علیه و علیهم ... الامور ... والاشهر ... والاعوام ...

[illegible]

٩

عرض می‌شود خداوند عالم ... شرف و توفیق کارها را

دستگیری مخلوق خود خاصه فقرا و محتاجان ... گردانیده

البته خاطر محترم سابقه دارد مرحوم خسرو خان ... الملک از اشخاص محترم ...

الآن از خانواده ... ال محروب ... جنابعالی ... الحمد

عریضه ... عرض کرده ... لطف ...

تمنا دارم ... در موقع ... عالی ...

در حق ... باشد ... و ... غرض ...

اثرات ... در ... داشت ... الرحمن الرحیم

[illegible]

بازآمد و بوی عنبر آورد بادام شکوفه زیر آورد نامه‌ای که نافه مشک تر

و نسخهٔ خط دلبر بود در بهترین وقتی و خوشترین وجهی رسید و ساحت خاطر را از آنکه

باغ بهشت و موسم اردی‌بهشت ساخت مهجور مشتاق را حالتی عجیب پدید آمد

که جان در کالبد عشرت داشت و دل در آتش حسرت گذاشت گاه از دیدن

خط مکتوب منتعش و گاه از ندیدن روی مطلوب مشتعل بود لیکن آتش که از هجران

مشتعل است ... آنان که گردی ... قاصد ... ماندم

لیکن گاه بعد از عهد بعید و قطع امید فرجی بعد از شدت و فرحی بعد از

محنت بود و خاطر پریشان را با همه آشفتگی حیران شاد و شکفته داد که بخود

البته اگر شمه‌ای درد ... بآسمان رسد و فکر انتقام کند فضای دهر از آنکه

عهد و پیمان که دست جفای آسمان بقطع رشته وصل پرداخته و ما را

از یکدیگر

در فکر یکی جواب خشک بودم در عمر خود ... دل ... هر کس ...

امروز که نگاشته کلک می‌رسید ... کتابت ... ظاهر شد

ناله در دل و آلوده‌ام مجنون کند ... چون کند ...

چند سطر خواندن چند حرف دیدن ... حیات ... ظاهر شود

نمی‌دانم دیدن ... آن ... چه خواهد کرد

وصلت صنما بهشت دلکش باشد هجران تو هم زخمی بر آتش باشد

با در خور دوزخیم یا رب هرگز در خور بهشت است رو خوش باشد

حاشا و کلا استغفر الله ربی و اتوب الیه هر که خوش باشد و با

قیامت دلکش باشد مگر من نه آن بودم که بر برغ جان و تخم ...

خود ... داشتم که چرا آن ... دوری ... در ... دار

... حصه ... بهرسانم ...

و من لطافت کنم بخدا سوگند بعد از این اصطبار تاب و توانائی ندارم و بقدر

صبر و شکیبائی در مدت فرقت لا یکلف الله نفساً الا وسعها تا وقت

صبر بود کردم اکنون حکم اکرمائی اینجا قصبه جبر قیست بلکه بهنگام ترک

و غیرت سایه خود را در کوی یار رخصت باز ستان دیدم اکنون که هم

در میان می بینم و خود را در کنار میپندارم که باز ملتزم صبر و قرار باشم لا والله

تا چشم من از روی تو مهجور بود روزم همه همچون شب دیجور بود اکنون

که من از روی تو دورم یارب هر کس که بروز تو نگرد کور بود

قرات نشهد پس از مراسم عبودیت معروض حضور عالی میدارد

که مدت دو سال در هند گذرانیده ... شوق ایشان

در امنیت و ... و کید ... در زندگی

بر این بنده ... زیرا که در حضور ... بنده

عرضدار

حقوق کردند و سخن ... گفتند تا حتی در دشمنی برانگیخته

دست داد از جمله عرایض یکی این بود که فلان گفته بود فلانی در

فلان محل بودم و فلان خطا از او سرزد و این عرض از بد بختی

قبول فرمودند و هیچکس در مقام تحقیق بر نیامد که در کلام ایشان وجه و

کجا و چه جا چنین امر خطیر از این حقیر سرزد و نا لشاین ... کدام

می باعث بر این افترا چیست که از فلانی بعد از دو سال چنین خطائی

سرزند و در این صورت چه ضرر داشت از روی عدالت بحقیقت

این کار میرسیدند و در صورت صدق بهر نحو از انواع عذاب و بد

ترجیح از انواع عقاب و هر آنچه میخواستند تا عبرت ناظرین

در حضرت حاضرین میشدم غرض خدا گواه است هر عرضی

طرف بنده سال گذشته دروغ است چنانچه بر ارباب ... ظاهر

السلام من الله الملک العلام و من حبیب الانام و من هذا العبد الضعیف المخلص الملتجئ

بالخطایا والآثام علی قطب اهل الاسلام و حجة الانام بین الخواص و العوام

المولی المحقق و قدوة العلماء العظام و شیخ الکرام مد الله ظلله العالی

علی رؤوس المسلمین و دامت برکاته و وفقه الله تعالی ... الایام

واللیالی والشهور والاعوام و رحمة الله و برکاته و تحیاته و کراماته

اما بعد بر رای ... عدیده که این ذره ... از ...

آن شمس افلاک ... کیوان ... علیه حقانی

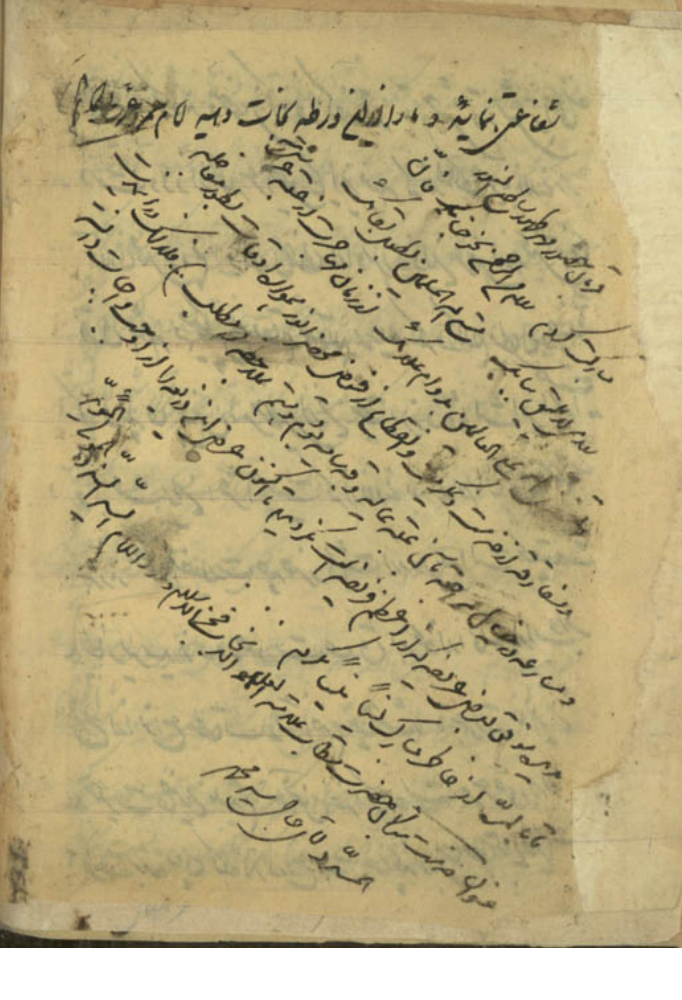
محروم و مهجور گردیده تا حسرت ... و ... الله

و ... الی الله ... ایام ... گشته و بسالها

بسته عزم و اراده طواف کعبه آن وجود مبارک ... است

اقبال را ... گشته و ... بخیر بقدر ... بسته ... میبینند

و حضرتگاه در ... همت بر این مقصد ...

در همان ایّام که عزم تشرّف بزیارت آن کعبه فضل داشتم
مرحوم والدم که از مخلصین شاگردان و خدّام آن عتبه
عالیه بود بتصدّق آن وجود مبارک شد و ببلیّه و محنت
یتیمی و یتیم داری مبتلا گردیدم پس از شدّتیکه لازمه [illegible]
مانع و عارف را از این عزیمت گردید و هنوز هم [illegible]
آنحضرت محروم میباشم ولکن از فضل و رحمت بی نهایت
خداوندی مایوس نیستم [illegible] از فضل زیارت
آن عتبه عرش رتبه را میسّر و نصیب گرداند انّه ربّی سمیع
قریب مجیب
بشرف تقبیل ید مبارک حضرت [illegible] ملاذ الانام
حجة الاسلام اعلم العلماء الاعلام [illegible]
[illegible]
[illegible]

وقف نامه

مقصود [illegible] از تحریر این نمیقه و تسطیر [illegible] تصحیح و تبیین اینکه
[illegible] بحضور عالیجاه عزت همراه فلان ابن فلان در حالت رشد و کمال
و صحت جسم و استقلال [illegible] و طیب نفس [illegible] رغبت [illegible] قلب
و حسن عقیده و خلوص نیّت قربة الی الله و طلباً لمرضات الله
و ابتغاء لوجه الله وقف مؤبّد و حبس مخلّد صحیح شرعی [illegible] نمود
بر تمام .... [illegible] عواید و محصولات آنها را بعد از وضع
مالیات دیوانی و حقوق زارع و غیره و بذر زراعت و امثال
ذلک [illegible] آن [illegible] باقی هر چه
شود [illegible] همه ساله در دهه محرّم و صفر هر وقت
که [illegible] صرف اقامه ماتم و روضه خوانی حضرت
امام همام [illegible] سید الشهداء و سایر اهل بیت طاهرین و ائمه معصومین
صلوات الله علیهم اجمعین گردد [illegible]

داده شود و [illegible] بقدر کفایت محصول مستحقین داده [illegible]
نظر بقدر [illegible] تولیت [illegible] واجب [illegible] آن
بر جمع [illegible] مرحوم فلان غفر الله [illegible] کرد [illegible]
[illegible] الی انقضاء الدنیا و تخلف
[illegible] تولیت و ناظر [illegible] واقف بر تمام موقوفه
مذکوره جمیع [illegible] محصول [illegible] فلان را
و بعد از وفات او اکبر [illegible] اولاد ذکور او [illegible] طبقه
بعد طبقه و بطناً بعد بطن [illegible] اولاد ذکور او [illegible]
شرعیه [illegible] الاقرب فالاقرب [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

محکمک و الفارسی و علاج و فراد کردن و کذیر ایشان شاید و بلکه
لازم لابد قطعیه است و بتحقیق شده است که هر کس در تفوضه اعلای کرم
و مقرب تر و بیشتر محل توجه رحمت و عنایت است زود تر از آنکه
محنت سرای ریش و شور سرای بهجت و نوری شده در رحمت واسعه او
مح شد چه خوش گفته است هر که را که مرد است کو زود می آی تا در آغوش
بگیرم تنگ تنگ مر او را بجاست هم چادر و دام اورمی دل قیامت
ولی چون نظر در اختلال حال و کثیر اطفال حضرت عالی می کنیم و تصور کشته
بی صبری و تنهایی اطفال بیکس می نماییم غم بر غم افزوده و الم بر الم
اندوخته می گردد خصوص اگر از آنکه تعلقه بی طلبیه که در تالی النقصیه
قصد دهی شده بود شهدی بود بیکسی خانه مارا که برکت گوله کار غمها را
تالی و درد بها را بی هرانه کرد ولیکن چه چاره باید و چه تدبیر شاید
چونکه تقدیر چنین است چه تدبیر کنیم از حضرت حضرت مشکه [illegible]

[illegible]

چون تغییر از اعتدال مزاج عالی [illegible] مرقع [illegible] ابواب فتوح
گردید بضمیمه مراحم و عنایات [illegible]
موجب امتنان [illegible] ختام [illegible]

۱۴

یا حجة الاسلام و علم الاعلام [illegible] خلیفة الائمة علیه افضل الصلوة والسلام و غوث
الانام و ابن الاماجد و الایتام حمداً لله از وجود [illegible] الفداء
و انفس لنفسک الوقاء و لا زلت رایات فضائلک مرفوعه
و جادات اعدائک مقموعه قرار عنایت بی غایت و الطاف
بی نهایت کردم صحیفه منظمه که متوجه آن درگاه ملایک
پناه و مترصد مراحم و عنایت [illegible] آل ملک [illegible]
کردید

[illegible]

[illegible]

۱۴۱

در بیان عقد نامچه بسم الله الرحمن الرحیم

مقصود و مطلوب از این مکتوب میمنت اسلوب پس از ستایش و نیایش حضرت
علام الغیوب و متعالی از عیوب و مؤلف بین القلوب و جامع بین الحبیب
و المحبوب و موصل الطالب الی المطلوب و درود نامعدود خارج از حد قطب
دایره وجود و بهتر و مهتر هر موجود و مطلع و منبع هر فیض وجود پسندیده معبود
و برگزیده حضرت ودود اعنی الرسول النبی المصطفی الوفی الامی القرشی
محمد الاحمد المحمود صلی الله علیه و آله و اولیاء و لاتیه و انجام هدایت و اعلام القوی
و رعایت و عنایت اعنی الاولاد الطاهرین و اهل عترت طیبه طاهره انجاب
صلوات الله الملک الوهاب آنست که چون توحد و احدیت
از شرکاء و ضداد و آباء و اجداد و ازواج و اولاد و تجرد و تجمع از
از نقایص و علایق و ارتباط و انتساب بخلایق مخصوص و محصور است
بذات مقدس حضرت احد صمد الذی لم یلد و لم یولد و لم یکن له کفوا احد
که عرصه عالم وجود را محض عقد آباء سبعه و امهات اربعه گردانیده

١٤٢

دور

زینت و محلا فرموده شرع امر خیر نکاح و زواج طلب مرغوب و عقلا
مطلوب و شرعا نیز مندوب بلکه در بعضی احوال محکم بوجوب
و تارکش مقبوح و مکروب و فاعلش ممدوح و محبوب بوده باشد
و خداوند کریم وعده غنا از فضل عظیم خود در آن فرموده ان یکونوا
فقراء یغنهم الله من فضله و الله واسع علیم و سبب نظام عالم و استدلال
و ازدیاد بنی آدم و مقتضی خاتم صلی الله علیه و آله و سلم سبب موجب
مودت آن سرور کاینات نیز هست قال النبی صلی الله علیه و آله و سلم تناکحوا
تناسلوا تکثروا فانی اباهی بکم الامم یوم القیمه و لو بالسقط
فعلی هذا در زمانی سعیده و اوانی از نحوست بعیده و ساعتی در سعادت
و خرمی چون صبح عید با میمنت و برکت و میمنت و رحمت الهی فرا او
حمیده مجید عقد نکاح دوام زوجی و زواج قطعا شرعی و ممیز شد که
فیما بین ملک و ملکات

ودر ذکر تصدیق حضرت ... [illegible]

[illegible]

صلی الله علیه و آله المعصومین ... فعول

و السلام علیه ... الطاهرین ... و ... رشد و هدایت ... حب ... و ... الله ...

... و ... لک ... عامل ... شد ... و ... ان ... صحیح ... ازداد ... در ...

توقف ... کرده ... و تحصیل ... نفع ... و ... استغفر له ...

... ولد ... و ... صدقه جاریه ... و علم ... ینتفع به ... و ... ولد ...

که در ... صدقه جاریه ... و علم ینتفع به ... و ولد صالح یدعو له ...

عمله الا عن ثلاثة ... گریه ... حضرت رسول صلی الله علیه و آله ...

از ... نقش ... حال ... حضرت ... ولد ... از ... حضرت ... را که ...

... تصرفات ... ولد ... که ... آنچه

کلیه ... و ... ولد آن ... وقف ...

و ولد آن ...

... روضه ...

و لکن

... قاسم ... ولی ... حق ... اولاد و ... بابا ...

... اولاد ... و ... حق ...

... حسین ... حق ... و ...

... حق ... و ... وصیت ... لله ... لعنت ...

... تقدیمه ... وقف ... الحمد ... لعنت الله ...

... الاول القدیم ...

بسم الله الرحمن الرحیم ...

... والوقف ...

... الی ...

... اختصه ...

بسمه تعالی شأنه العزیز

قربانت شوم پیوسته وجود مسعود جنابعالی را صحیح و سالم خواستارم ... از ...

... کرده ای و این عبد ... را ... هجر و فراق ... چهار ... گذشته از ...

... بوده ... که ... خود را ... از این راه ... دور ...

... از زبان ... از این راه ...

... جزئی ... هر قدر ... زیارت ... مرقومات ... را ... شکر ...

... مرحم ... اگر چه ... الطاف

مخصوصه حضرت عالی ... از طرف ... حضرت

... راه ... است ... از ... طریقه ... و ... حضرت عالی ... می کنم

... که ... حال ... منازل ...

... از ... قدم ... توجه ... محترم ...

... خود ... فرمایید ... وارد ...

خود ... مطلع دارید ...

قربانت شوم   دستخط گرامی آن طرز مطلوب و اسلوب مرغوب و الفاظ غرا و معانی شیرین تر از حلوا مایه تمنیه روح و مورث پرورش قوای گردید از حضور احدیت جلت عظمته سلامت و اقبال آن وجود محترم را مسألت و امیدوارم
انکه تمه از مراتب ملاطفات قلبیه که مرقوم داشته بودید اینکه از آن اخلاق حمیده و شیم ستوده امری منتظر و معهود و لیکن آنکه محتاج به بینه و برهان باشد برای نهفته واضح و مشهود است و در آثار حقیقت آن همان روابط معنوی از هر گواهی ناطق تر و صادق تر است

قربانت شوم   رجب ظاهر که پاره پیش پیش از فیض زیارت رقیمه مسعوده بی بهره و نوا هستم ولی از رابطه دل باید رسید که منظور و مقصود در نظرش ما بالسویه برابر است و با این ملاحظه حق دارم عرض کنم که از حزن صحبتهای حکیمانه حضرتعالی خوشه بچینم و از حدیقه رقعه جات سامی برگ دانشی فراهم نیاورده ام دیری است که دل از پیامی نقش آن ... امید دارم که مزاج محترم عالی در نهایت سلامت و محفوظ و محروس

محفوظ

[illegible]

بر قربانت شوم   الحمد لله که ... این چراغ ... بی بسته ... که با حال خسته دست توانائیش از دامان صحبت رفیقان باغ و راغ کسسته و در قفس دل مجلس ... بازار ... نشسته که آن نونهال برومند بوستان جلالت و دریای دلبند ... خود که خرافات ... نبی و وصی و آل علیهم صلوات الله الملک المتعال ... و احوال آن وجود ... و ... محفوظ و محروس و مرفه الحال و منفتح البال ... چنانچه در مقام تفحص احوال ... داعی ... الحمد لله و المنة علی کل نعمة ... نفس ... دیدار ... و السلام ...

که متولی مصلحت داند و ... صیغه وقف ... نقیضه تصرف در وقف ... و تصرف نمود ... لزوم و ثبوت یافت و کان ... وقفا ... قبض ... الوقف ... صیغه ... و ... حبسة ... التصرف المتولی ... الرقبات ... فلزم ... فی ... الذی ... عشر

قربانت شوم   رقیمه ... که ... و ... شفقت ... و ... مودت ... که ... برداشت ... بنده ... که ... رقیمه ... صادقانه ... مگر ... که ... مخلص رقیمه ... ترتیب ... ... دل ...

[illegible]

پروانه برخته انوار جمال مقصود ودلوانه ویرانه محبت محبوب مطلوب جهانی
منکشف صورت بارها، منزل شان آن مربی ربانی و مهبط عنایت وادراق الهام
از دبستان حقایق و معانی بیان خامه ورقت نامه سرفراز آن خجسته عالم
و منشور آن رتبت علیه را که میدارد والسلام مع البشیر النذیر والسراج
المنیر الخبیر والامام الکبیر المنور المنیر والخیرة الحبر والفخر الفاخر والبحر
الذاخر الشهاب الثاقب والاسد الغالب علی بن ابی طالب
ومظهر مناقب آل ابیطالب حجة حجة الله وخلیفة خلیفة الله علیه
خلیفة الله سلاما تاما داعما ابدا سرمدا فی عدد انفاس مخلص
الی مولی و سید منعم مکرم کریم لازالت رایات جلاله و جلالته مرفوعة
وآیات افاداته و افاضاته مطبوعة وغایات اعدائه و کفرة نعمائه
مقموعة ثم بالسیر والنذیر والیحیی والمتهدی نفسی فداء للارض انت
ساکنها همواره در سوابق ایام و سوالف اعوام اشتغال دائم الهم مدعی

باظهار شوق و ... این بنده را قرین امتنان فرمایند باقی تقدیم عبیده
رقعه تسلیت
فدایت شوم از وقوع این قضیه فاجعه و ظهور این مصیبت هائله فوق العاده
متاثر و متاسف و متالم گردیده و با اندوه و تالمات جناب مستطاب عالی
و سایر خانم های عالی سهیم و شریکیم ولی از آنجا که در جنب مقدرات الهی
و مجاری قضا جز صبر و رضا چاره دیگری نیست این است که خاطر محترم
عالی را به تسلیت و صبوری توصیه مینمایم و سر و الله تا آخر در خاک
مغفرت غنیمه خداوند متعال جنابعالی و سایر بازماندگان سلسله علیه را
پاینده و مستدام بدارد. باقی تقدیم عبیده
رقعه خواستن
شرف داده که بر باکاری خواهی کرد نیست خیر که دان ... مبارک فال
و ... از طرف جنابعالی اشارت داده که امروز این بنده را سرافراز
... فرموده از صبح تا کنون با کمال اشتیاق حلقه وار چشم بر در دوخته

انتظار مقدم شریف نشسته متاسفانه این انتظار به سر آمد اما میدوار
دارد تشریف فرمائی جنابعالی اثری مشهود نگردید ناچار از راه آوری قلندکار
شرم بیار این ها را از انتظار بر آورد که بیش از این دلها تاب
انتظار ندارد و متمنی است هرچه زودتر قدم رنجه فرموده سرافراز
فرمایید که خیل مشتاق وارد و منتظر بقیه زحمت است
در دعوت
فدایت شوم چون زیارت و فیوضات وجود مبارک نهایت
اشتیاق را دارد مستدعی است بنده منزل را مستغنی نموده جنابعالی است
با قدوم شریف شرف داده در ساعت مذکور تشریف بیاورید خاطر ما را
از نعمت التفات و نظریات عالیه افاضه و بنده را قرین امتنان
دلکشا ... و نیز ضمناً صرف غذائی لذیذ ماحضر
در توصیه
قربانت گردم این محقر را اظهر و ... بر دو جهت حقیقت عرض مینمایم که فلان
یکی از جوانان محقر که لایق و در صداقت وجدیت نظیری ندارد

و هیچ درمانی را جز غم و درد ملائم مزاج تصور نمی کنم بهر حال اگر چه از این اندوه و الم
به آسانی از دل پرستان زدوده و مهر قدیم را بیرون نتوان کرد الا بروزگاران ولی
فی الحقیقة انسان از حوادث روزگار تاب نیاورده هیچ صدمه و محنت والم دلگداز اگر حال
بازماندگان مایه تاثر باشد او خود از آلام و انتقام شدید آزادی یافت ولا شکی
زندگانی فانی نگشت حیات جاودانی شتافت قضی الله بالامر الذی قد قضی به
وکان قضاء الله فی الخلق جاریا
جواب
قربانت شوم اگر شخص قدرت با جوار گذشته زندگانی خود عطف نظر نماید می بیند از تاریخ
و سرگذشت روزگار حیات او بطور کلی از هم رشته پیوند گسسته با هیچ یک از همه و جه
خاطرش با دل تنگ نمیبال و ادلاد دارای صحبت های معروف و با همه گسستن از آمال
بهره است دهان رنگ شیشه دل مرد داند این هم لرزد با دنیا است و جز دنیا شت
چیزی در کمون ندارد و اگر درست بگویم غیر از شکستی دل ها کاری از دستش بر نیاید
چه دل انجمن با بر گرد تو و حر کست حکمت تیز و او دل بست و ... جهت
واقعا این خبر جانگداز در اعماق ضمیر سرایت و تاثیر نموده هر چند اندر دیگر خاک ارست
تسلیت خود را با احزان است ولی از آنکه مشارکت شده با خود این ارزیده

بر ضمیر این مختصر را یک دنیا اسف و افسوس عرض میکنم با تم تن و چهره ..ا با آن
روابط کامله مهر و مودت جا بر خود دارد عتقادم این است که هر کس اندکی معاشرت
با آن کوهر نفیس و طینت پاک داشت از این واقعه ممتاثر واندوهناک است و لی
بهر حال علاج درد بصبر تفویض و تسلیم است نوشته اند یا حبوه منشیه
و ما نحن الا عرضة للمصائب خداش در جوار رحمت مقر دهد و مشمول غفران فرماید

بیکی از اقارب در اخبار فوت یکی از اقوام

قربانت شوم بلایا و مصائب و محن و نوائب از هر جهة طرف هجوم و محیط است
که نمیدانم کدام را بگویم و حال خود را چگونه شرح دهم نه مانند بزرگان مجرد و آزاد
قوی النفس آن همت و متانت و قوت و قدرت در وجود موجود است که از
از هر علاقه و پیوند بگذرم و پا در دامن عزلت و انقطاع کشم و نه جانی است
خود را انصاف و مروتیست که قدری از خود بکاهد که کسی در هر روز ذائقه جانرا
بزهر دردی تازه خسته و تلخکام بکند نه امروزش چنین رفتار بهتر فلک
بهتر اندیشد کار بهتر سبحان الله با آنکه هیچگاه قلب و وجدان این بنده آزادگی
خاطر محترم را راضی نمیشود بلکه همیشه در صدد و مترصد آنم در بوسیله لطف
...

سرور واثقم که عنقریب طوف کعبه آنوجود مبارک را نصیب گرداند
تا حل مشکلات و فتح معضلات و کشف هموم و تفریج غموم شود
متوقع و مترقب است اشعار بدستخط مطاع مبارک مهم الدام انضمام
سترده والسلام علیکم ورحمة الله وبرکاته

مخدومنا پس از ملت مدیدی که مکتوبی از آن سرکار ...

بخ بخه خوشا که فرض الحال متفقد احوال در خلال دینی
کمشده بیدای جهالت و نادانی و سرگشته صحرای ضلالت
بودند فی نعمه بشد الحمد لله والمنة علی کل نعمة و محنة
نفسی فقیر و رمق علیل محض دعاگوئی اخوان و اصدقاء
و احباء برقرار است و از حالات شما اطلاع حاصل شد
آن عزیز در کمال خیر و خوبی است همواره از سلامت
احوال مرقوم دارید

سلام علیکم من الله العلیم من العبد الاثیم ایها المولی الکریم
حرسکم الله بلطفه العمیم و علمکم من کل الکرام و الرحیم
و جعلکم فی ورثة جنة النعیم بمحمد و آله اهل الکرام مسالک المستقیم
و الذی جعلنی مناهج القویم فی بعد التحیة والتسلیم
رقیمه کریمه شریفه که بنتظم بود مربوط لطفتم را دادم ...
فلان و حاصل

باب الثا

[illegible]

تعالی السلام علیکم ایها الاخ الاعز الاکرم و صدیقی الشفیق الرشیق
الوثیق الافخم و رحمة الله و برکاته لازلت و لا زالت مع اهل البیت
و المتعلقین بالصحة و الکرامة و فی المراحم الله و الرأفة و ولایت
بفضل الله تعالی شوقاً مفرطاً مسعوداً مبروراً محموداً انه
کان حلیماً غفوراً مدتی است مدید و ایامی و شهوری عدیده
که از فیض ملاقات و از حظ مکاتبات مهجوری و محرومی
حاصل است راست گفته اند از دل برود هر آنکه از دیده برفت
معاذیر حقیر در ادراک شرف ملاقات در این زمان ...
و محتاج به بیان و رسانیدن نیست و همچنین به عدم تعذر و تعسر
و موافقت اسباب کمال سهولت نیست ... بسیار
واضح و روشن و مبرهن است در این هر آن خبر که
... دلم خوش است که هر یک خوب میکند ...

باب الثا

[illegible]

